

ЕКОНОМІСТ

Газета Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
№ 1–3 (1390–1392) e-mail: EKONOMIST_1972@ukr.net Лютий 2013 р.

Свято

- Свято
- Слово
- Справи профспілкові
- News про вуз
- Знайомство триває
- Готуємо майбутнє
- Вітаємо
- Ювіляри
- Конференція
- Твоя кар'єра
- Пленер
- Історичні цікавини
- Спортивні пристрасті

23 лютого День захисника Вітчизни!

Подвиги захисників Вітчизни – це та велика і велична правда історії, яку не спотворити і не перекреслити жодним змінам у сучасному мінливому світі. Це постійна школа виховання молоді, яка присвятила себе військовій професії і служить справі збереження миру у своїй країні та далеко за її межами. Це взірєць реального, дієвого патріотизму для кожної чесної людини і свідомого громадянина, наочне свідчення єдності всіх поколінь нашого народу.

Тож незламної волі вам, дорогі захисники надійного родинного тилу, богатирського здоров'я, звершення всіх ваших мрій і побажань, високих досягнень у нелегкій праці на благо держави.

Рада ветеранів КНЕУ імені Вадима Гетьмана

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТУ В ГЛОБАЛЬНІЙ ПАРАДИГМІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Зростаючі процеси транснаціоналізації зумовлюють появу такого покоління високоосвічених людей, які можуть ефективно застосовувати свої знання та навички в будь-якому регіоні світу та в різноманітних культурних середовищах. Саме тому головною метою університету стає підготовка фахівців, які володіють, окрім професійних умінь та навичок, глобальними компетенціями, такими як: знання особливостей та тенденцій сучасного цивілізаційного розвитку; уміння проводити дослідження міжнародного характеру та масштабу; критично мислити й генерувати креативні ідеї та розв'язувати важливі проблеми на інноваційній основі; бути обізнаним та ставитися з повагою до культурного різноманіття народів. Тому сукупність глибоких знань, умінь, навичок та цивілізаційних цінностей стає важливим фактором забезпечення конкурентних переваг наших випускників на світовому ринку праці.

Невипадково Організація економічного співробітництва та розвитку в березні 2012 року розробила Стратегію формування навичок, необхідних для успішного працевлаштування в глобальній економіці знань. Експерти відзначили, що такі навички стають «глобальною валютою XXI століття», без якої неможливе економічне зростання країн. Відомо, що наступний світовий освітній форум ЮНЕСКО у 2014 році буде присвячений саме обговоренню цих питань. Важливо зазначити, що фонд Білла Гейтса надав у цьому році грант понад мільйон доларів саме на дослідження глобальних навичок та їх розвитку.

З усього вищесказаного можна зробити висновок, що в динамічному світовому середовищі XXI століття універсальною вимогою, яка висувається відкритою економікою до будь-якого суб'єкта діяльності і, перш за все, до університетів, стає конкурентоспроможність. На сьогодні університети є «центрами знань» та використовують інноваційні стратегії для розширення своєї присутності на світовому ринку освітніх послуг.

Аналіз світових тенденцій свідчить, що сучасний університет, насамперед дослідницький, перестав бути лише місцем передавання знань від викладача до студента, а стає повноцінним суб'єктом міжнародних економічних відносин, ключовим елементом національних інноваційних систем та центром формування інтелектуального капіталу нації.

На сьогодні інноваційні чинники визначально впливають на розвиток університетів, а запорукою довгострокової конкурентоспроможності є якість та результативність науково-дослідницьких процесів. Ми розуміємо, що основою підвищення результативності наукових досліджень стає реалізація зв'язку науки і практики. У цьому контексті варто говорити про встановлення чи посилення зв'язків з роботодавцями, з найбільш потужними промисловими об'єднаннями та з фінансовими установами. Зважаючи на той факт, що в Україні недостатньо розвинутий корпоративний сек-

тор науки, а університети майже не використовують кошти підприємницьких структур для фінансування досліджень, вважаю, що наш університет повинен виступити ініціатором укладення галузевих угод з роботодавцями про наукове супроводження бізнесу.

У цьому контексті створений нами науковий парк університету, який зареєстрований МОНмолодьспорту України у вересні цього року, повинен започаткувати традиції підтримки наших випускників та інших представників бізнесу шляхом надання їм відповідних дослідницьких послуг. Для виконання цього важливого завдання в науковому парку є більш ніж достатньо підстав, оскільки одним з його засновників є Міжнародна асоціація випускників нашого університету.

В оновленні наукового складника діяльності університету особливе значення має молодіжна наука. Ми вважаємо, що дослідження наукової молоді мають найвищий потенціал новизни. Саме молоді науковці здатні реалізувати найбільш креативні ідеї та рішення. Зазначу, що в університеті успішно діє Наукове студентське товариство як громадська організація. Але для подальшого розвитку молодіжної науки нам необхідно забезпечити реальну фінансову підтримку студентських ініціатив.

Тому вважаю за доцільне створити на базі університету інвестиційний фонд, залучивши до нього кошти молодих підприємців, провідних представників ділових кіл та політиків з числа випускників університету, міжнародних організацій та підприємств різних галузей економіки, який буде фінансувати саме молодіжні проекти.

Активну участь у створенні та діяльності фонду повинні взяти органи студентського самоврядування. Це невичерпне поле для їх творчої діяльності, перш за все для єдиної поки що у вищих навчальних закладах України Студентської академічної ради, членами якої є кращі студенти університету.

Відзначу, що в Україні вже успішно діють аналогічні інвестиційні компанії

як на рівні комунальних органів влади, так і на корпоративному рівні.

Сучасний розвиток академічного глобалізму вносить свої корективи в організацію міжнародного наукового співробітництва, яке стає дедалі більш прагматичним та орієнтованим на отримання як короткочасного, так і довготермінового ефекту. Яскравим прикладом цього можуть слугувати міжнародні дослідницькі мережі, які сформовані з провідних фахівців ряду країн світу, об'єднаних однаковою темою досліджень. На сьогодні вченими факультету міжнародної економіки і менеджменту сформована така мережа, до якої, окрім нас, увійшли відомі професори з Краківського університету (Польща), Університету Ліон-3 (Франція) та Віденського економічного університету (Австрія). Мережа дослі-

інтелектуальних ресурсів, адже сьогодні найактивніше підвищується роль людини й значення таких її цінностей, як творчість, інноваційність, знаннева та інтелектуальна насиченість. Ми повинні враховувати те, що у світі економічна й соціальна компоненти розвитку поступово міняються місцями. Остання не лише поглинає результативну основу економічної, а й визначає більшу частину економічного потенціалу, його ресурсну базу, межі зростання й розвитку. Нарешті, потрібно особливо відзначити, що інтенсивне формування нової економіки, «цивілізації знань» неможливе без підвищення ролі духовної, моральної й етичної компонент у забезпеченні сталого розвитку економіки й суспільства. Тому виконання вищезазначених досліджень сприятиме підвищенню результативності економічних реформ, які сьогодні активно проводяться в Україні. Вони будуть корисні й для освіти, де формується людський капітал.

Як правило, для фінансування міжнародної дослідницької мережі використовують спільно отриманий грант, встановлений на основі довіри до фахівців, які беруть участь у дослідженнях. Такі гранти отримують і сьогодні наші вчені. Це свідчить про актуальність досліджень, які вони проводять, міжнародне визнання їх результатів. Ми отримуємо й бюджетне фінансування на розвиток науки. Воно поки що невелике, але частину його можна використати для проведення започаткованих нами мережових досліджень.

Хочу зазначити, що останні є новою для нас формою наукового менеджменту. Але вони в жодному разі не виключають традиційні форми організації наукових досліджень. При цьому в основу повинно бути покладено розуміння того, що Україна є невід'ємною органічною частиною глобального світу. Без розуміння такого концептуального підходу результати досліджень будуть мало кому потрібними. Це стосується також й індивідуальних кандидатських і докторських досліджень.

На сьогодні важливим для нас є включення до міжнародних науково-метричних баз даних «Веб оф Сайенс», «Скопус» та, відповідно до обговорюваних на сьогодні нормативних вимог щодо порядку формування переліку наукових фахових видань, включення до складу їх редколегій іноземних фахівців, випуск видань українською та англійською мовами одночасно. Без виконання цих та інших вимог Атестаційна колегія Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України не включити їх до фахових видань України. Завдання складне, але його виконання стимулюватиме підвищення відповідальності за зміст публікацій та буде сприяти підвищенню рейтингу нашого університету.

Хочу відзначити ще один з напрямків інноваційної діяльності, який поки що залишається поза увагою викладачів. Це консалтингова діяльність, яка тісно пов'язана з науковими дослідженнями. У

світі університет, який не надає консалтингові послуги, уважають другорядним. Тому зарубіжні університети планують консалтингову діяльність професорів та доцентів, відводячи на її здійснення до 30% аудиторного навантаження. Консалтингова діяльність передбачає встановлення та підтримання зв'язків з інноваційно орієнтованими підприємствами, розроблення та запровадження разом з роботодавцями навчальних програм та ключових компетенцій, комерціалізацію інновацій тощо. Загалом консалтингова діяльність є найефективнішим шляхом налагодження творчих ділових зв'язків з роботодавцями. До того ж вона вигідна. Тому дивним видається поки що незначний обсяг консалтингових послуг, незважаючи на те що вони передбачені в контракті з викладачами. Упевнений, що ми можемо консультувати бізнес, забезпечувати наукове супроводження його розвитку. Тому потрібно відпрацювати форми й організацію консалтингової діяльності та зв'язків з роботодавцями, а їх здійснення повинно бути в центрі уваги факультетів і кафедр. У сфері виробництва й послуг працює багато освічених творчих людей, і нам важливо враховувати їхню думку щодо змісту та якості нашої освіти.

Як завжди, надзвичайно актуальною проблемою є підготовка науково-педагогічних кадрів. Потрібно зважати, що нові умови ліцензування, підготовки магістрів передбачають співвідношення – 25 студентів магістратури на одного професора, враховуючи сьогодинішній стан кадрового забезпечення. Обсяг підготовки магістрів за кількома спеціальностями може бути суттєво скорочений порівняно з прийомом на бакалаврський рівень. Тому підготовка науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації – докторів і кандидатів наук, особливо докторів, є найбільш актуальним завданням нашої розвитку. На сьогодні докторські дослідження здійснюють 42 викладачі, з них 17 – у докторантурі. Сімдесят викладачів, переважно асистентів, працюють над кандидатськими дисертаціями. З них 23 в аспірантурі, а 47 прикріплені до кафедр для виконання кандидатських досліджень. Деканам факультетів та завідувачам кафедр потрібно створити необхідні умови для успішного завершення досліджень у встановлені терміни, насамперед зважаючи на можливості наданого нам статусу самоврядного (автономного) дослідницького університету. Варто зазначити, що університет приділяє значну увагу підготовці докторів та кандидатів наук для вищих навчальних закладів України. Так, за останні сім років у шести спеціалізованих докторських радах захищено 103 кандидатських та 14 докторських дисертацій. На сьогодні в докторантурі навчається 11 представників інших навчальних закладів. Якісна підготовка науково-педагогічних кадрів для інших навчальних закладів – це справа нашої честі.

Багато років наш університет є головним навчальним закладом науково-методичної комісії МОНмолодьспорту України з економічної освіти. Комісія створює державні стандарти для підготовки фахівців на рівнях бакалавр та магістр. З початку минулого навчального року ми почали запроваджувати якісно нові зміни до стандартів вищої економічної освіти за рахунок поступового переходу від викладання навчальних дисциплін до освоєння фундаментальних та прикладних економічних наук.

Сучасна освіта, яка орієнтована переважно на підручники, дає змогу надати якісні професійні компетенції «на виході», що дуже важливо. Але ми повинні

враховувати, що вони швидко стають застарілими. За свідченням американських учених, 50% компетенцій втрачають свою актуальність через 5 років. Тому, за свідченням рейтингового агентства «Компас», більше 90% роботодавців вважають дуже важливими розумові навички випускників, такі як креативність, здатність аналізувати інформацію, системність мислення, здатність до самонавчання тощо. Тому посилення наукового складника навчальних програм як провідної компоненти освоєння наук, наповнення змісту лекційних і практичних занять сучасними науковими здобутками вимагає швидкої трансформації навчального процесу. Нам потрібно рішуче перейти від спрощеної системи підготовки за схемою «вивчив-склав» до презентації проєктів, самостійно створюваних групами студентів за темами, запропонованими викладачем або самими студентами, але не під керівництвом викладача. Це заборонено в дослідницьких університетах. Запровадження таких змін буде сприяти розвитку творчого складника навчального процесу, отриманню навичок лідерства, роботи в команді та інших загальноцивілізаційних компетенцій, які високо цінують більше 80% роботодавців. Запропоновані зміни нелегкі, але вкрай необхідні, якщо ми хочемо й надалі залишатися провідним економічним університетом України.

Оновлені стандарти передбачають також посилення математичної, фундаментальної та правової підготовки. Час на вивчення відповідних дисциплін збільшений на 2-3 кредити, а дисципліна «Правознавство» переведена з вибіркової у базову. На її вивчення виділено 5 кредитів.

Передбачено посилення підготовки з іноземної мови за рахунок вивчення протягом чотирьох семестрів її фахового складника. Уточнені стандарти передбачають також вдосконалення практичної підготовки шляхом запровадження на 4-му курсі виробничої практики. На проведення останньої виділено 6 кредитів, або 216 годин. Це дасть змогу задовольнити справедливі вимоги роботодавців до посилення практичної підготовки фахівців. Такі позитивні зміни здійснені в результаті упорядкування вибіркового складника, що сприяло вивільненню часу та зменшенню навантаження на студентів. Замість розмаїття вибірових дисциплін у нашому університеті створено 11 сертифікатних програм. Опанування однієї або декількох із них передбачає отримання сертифіката. Його видають сторонні організації, де студенти складають екзамени і з якими укладені відповідні угоди. Хочу відзначити, що останні три важливі для нас програми засновані із всесвітньовідомими консалтинговими та аудиторськими

компаніями «Ернст енд Янг», «Делойт», «Прайсвотерхауз Куперс». Відзначу, що ці програми є конкурсними. Компанії самі відбирають студентів, яких будуть навчати, та надають сертифікати тим, хто успішно завершив програму. Програми високо оцінені студентами.

Посилення інтелектуального, соціального та наукового складника враховано нами у створенні проєкту інноваційно орієнтованої програми підготовки магістрів за економічними спеціальностями терміном 1,5 року, або 90 кредитів ECTS. До навчальних планів підготовки магістрів включені такі актуальні та фундаментальні науки, як глобальна економіка, соціальна відповідальність, інноваційний розвиток та стратегія управління. Для покращення якості прикладної підготовки нами розроблена відкрита модель магістерських програм. Вона передбачає 48% варіативного складника й можливість запровадження різних форм партнерства з потенційними роботодавцями. Отже, запровадження нових програм буде сприяти підготовці конкурентних фахівців для світового та національного ринку праці. Усі запропоновані нами зміни до державних стандартів розглянуті на засіданні Президії науково-методичної комісії.

Я свідомо більше уваги приділив ключовим питанням підвищення якості освіти – розвитку наукових досліджень та подальшому вдосконаленню держав-

надають інформацію про переваги та недоліки нашої освіти, яку потрібно використати для покращення змісту роботи та підготовки викладачів, та підвищують мобільність студентів шляхом популяризації міжнародних наукових та освітніх програм.

Третім напрямком є удосконалення міжнародної співпраці. На сьогодні структура управління адаптована до участі в міжнародних програмах. У нас є позитивний досвід включеного навчання з виданням подвійного диплома, яке здійснюється факультетом міжнародної економіки і менеджменту та іншими факультетами. Загалом у нас діє дев'ять таких програм. Заслужовує на увагу успішно реалізований у цьому році спільний навчально-науковий проєкт Інституту фінансового контролінгу нашого університету (професор О. О. Терещенко) та Філіпс-Університету в місті Марбург (ФРН). Особливістю цього проєкту є те, що екзаменаційні оцінки спільних груп українських та німецьких студентів з п'яти предметів, які вивчалися протягом одного місяця в Україні та Німеччині, зараховані в нас та Філіпс-Університеті. Є інші позитивні форми міжнародного співробітництва. У подальшому нам потрібно більш активно працювати над запровадженням міжнародних програм, підсилити роль факультетів і кафедр у міжнародних зв'язках. У ряді зарубіжних університетів суттєву допомогу в поширенні інформації про міжнародні студентські програми надають органи студентського самоврядування, створюючи для цього студентські інформаційні центри. Щось подібне, напевно, потрібно здійснювати і у нас.

Як ніколи важливим є четвертий складник – забезпечення соціальної стабільності університету. Незважаючи на хронічну нестачу коштів, соціальні показники щорічно покращувалися. За минулий семирічний період середня заробітна плата всіх категорій працівників збільшилася майже втричі, попри те, що затрати на утримання та матеріально-технічне забезпечення університету постійно зростали. За всі роки основним джерелом наповнення бюджету університету було платне навчання. Його частка в загальному бюджеті минулого року становила 51,3%. Але прийом студентів, що навчаються на контрактній основі, поступово зменшується. За останні три роки сумарне зменшення становило близько 500 осіб.

Ще приблизно 3 мільйони гривень ми щорічно втрачаємо через відрахування платників, яке не повністю компенсується відновленням. Тому важливим завданням соціально-економічного сектору управління університетом, та і всіх інших, є пошук джерел фінансування, запровадження елементів підприємницької діяльності, раціональне використання наявних ресурсів.

Усі роки інноватика залишається основним змістом діяльності нашого університету. Ми дотримуємося цього принципу й закінчили в минулому році реалізацію другої Програми інноваційного розвитку на період 2011/2012 роки, розпочинаємо розроблення третьої програми, у якій будуть обґрунтовані шляхи реалізації новаторських підходів до подальшого підвищення якості освіти та забезпечення стабільної конкурентоспроможності університету.

А. Ф. Павленко,
ректор ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
академік АПН України

Профспілкова організація співробітників ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Адреса: м. Київ, Проспект перемоги 54/1 (каб. 310-а, 310-б)
телефони: 371-62-07; 58-02-00 (факс)
Email: trduni@kneu.kiev.ua

Справи профспілкові

Профспілці КНЕУ – 90 років!

Листопадове засідання профкому університету розпочало відлік часу з підготовки до відзначення ювілейної події, важливої для нашої первинної профспілкової організації, якій у 2012 році налічується 90 (!) років. У щоденному плині часу, завжди заповненому поточними справами, якимось між іншим було повернуто увагу до того, що нашої первинці вже недовго до кругленької сторічної дати! Ветеран вузівської профспілки Людмила Йосипівна Рінгіс, znana в нашому колективі не тільки як активний в недавньому минулому член профкому, а й натхненний та послідовний дослідник історії нашого закладу, першою звернула увагу на те, що в архівних матеріалах, з якими вона працювала, згадується інформація про те, що в нашому навчальному закладі, недовго після його заснування, однією з найперших у Києві була створена професійна спілка, що об'єднала працівників освітянської професії навколо колективного захисту своїх трудових інтересів та взаємодопомоги у вирішенні побутово-економічних проблем (Курц Б. Г. Київський Інститут Народного Господарства за роки 1917–1927. – К., 1927).

Зокрема, в історичній довідці, наданій засіданню профкому, вона проінформувала про те, що під впливом робітничого руху в 1905 році на уста-

новчому з'їзді було проголошено створення Всеросійської спілки вчителів та діячів народної освіти, тобто фактично було створено Професійну спілку вчителів та діячів народної освіти. Розвиток профспілкового руху, що стрімко набував свого поширення, змусив царський уряд узаконити діяльність професійних спілок. Закон про профспілки, виданий навесні 1906 року під назвою «Тимчасові правила про професійні товариства...», став першим правовим документом, що врегулював діяльність профспілок. Саме з цього періоду з'являються професійні проблеми, вирішення яких вимагало гуртування людей. Влітку 1919 року було організаційно оформлено Всеросійську спілку працівників освіти і культури, до складу якої увійшли професійні об'єднання вчителів України. Отже, за основу вирішення проблем було взято професійність. Від цього часу розпочалася історія Профспілки працівників освіти і науки України. Основою організаційної побудови Профспілки стали первинні організації, які були створені практично в усіх установах та навчальних закладах Міністерства освіти і науки України.

Щодо нашого навчального закладу, то у листопаді 1922 року було створено Профсекретар'ят – бюро професійної організації на рівні навчального закла-

ду, структуру якого склали різні комісії. У 1924 році відбулася Перша професійна конференція та створено місцевком. На цей період Первинна профспілкова організація нашого навчального закладу налічувала вже 150 викладачів, 65 осіб з обслуговуючого персоналу і до 3000 студентів. Подальший бурхливий розвиток освіти, пов'язаний з остаточною ліквідацією неграмотності і введенням загального обов'язкового початкового навчання, поставив перед освітянською Профспілкою нові завдання, які вирішувались і за безпосередньою участю членів нашої первинки.

Виходячи з цієї інформації, засіданням профкому університету було затверджене рішення про підготовку до 90-річчя університетської профспілки та відповідний план заходів з відзначення ювілейної дати. Зокрема, створено комісію, яка буде втілювати цей план, визначено березень місяць 2013 року як термін, до якого буде завершено підготовку до проведення урочистостей. Також прийняті рішення про присвячення 90-річчю профкому КНЕУ різноманітних заходів, зокрема спортивної Універсіади-2013; святкового концерту за участю університетських талантів; організацію вечора-зустрічі з ветеранами нашої профспілки, що в різні часи своєю активною участю забезпечували її діяльність та примно-

жували результати колективних зусиль. В цьому напрямку вже розпочато пошукову роботу із збирання інформації про осіб, що очолювали профком з післявоєнного періоду, а також про тих профактивістів, хто зможе поділитися своїми спогадами про вже далеке і не дуже далеке минуле, пов'язане з профспілковою роботою, що здійснювалася у нашому навчальному закладі за їх безпосередньою участю.

Користуючись нагодою, звертаюся до тих старших колег, хто не був осторонь суспільно-громадської діяльності та може поділитися своїм досвідом у спогадах про цікаве та пам'ятне минуле, пов'язане з окремими періодами нашого профспілкового життя. Хочеться зібратися в рамках вечора профактиву таким широким колом у затишній атмосфері за участю і молодших і старших, але небайдужих до нашої професійної єдності та громадської діяльності, спрямованої на розбудову нашого навчального закладу в напрямку перетворення його на самоврядний університет європейського зразка та подальшого соціально-економічного розвитку його трудового колективу. Чекайте нашого запрошення, й до скорой зустрічі!

Заступник голови профкому
С. Б. Погорєлов

News про вуз

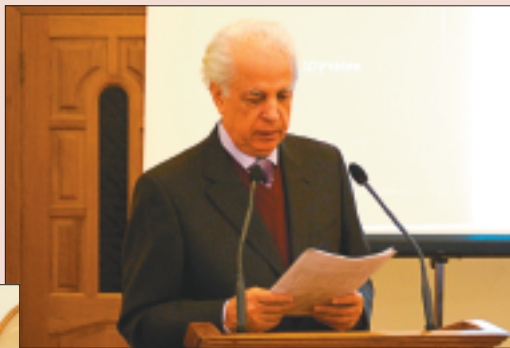
Книга до ювілею

У середині січня у конференц-залі Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана відбулася подія, що збирила науковців, які займаються питаннями аграрно-промислового комплексу, з різних куточків України. Цією подією стала презентація підручника Василя Гавриловича Андрійчука «Економіка підприємств агропромислового комплексу». В. Г. Андрійчук – доктор економічних наук, професор, академік НААН України, заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри економіки агропромислових формувань Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана.

На початку заходу ректор, академік АПН України Анатолій Федорович Павленко привітав усіх присутніх з цією знаковою подією в економіці аграрно-промислового комплексу України та зазначив, що підручник відповідає тим вимогам, які повинні бути до підручника найвищого рівня. Презентацію Василь Гаврилович розпочав з відповіді на запитання, що стало мотивом для написання підручника, його змістовою складовою. Адже в ньому міститься як великий масив інформації, що не розглядалася в попередніх підручниках автора, так і інформація, що не втратила своєї актуальності, взята з попереднього. Професор В. Г. Андрійчук особливу увагу зосере-

див на нових темах, які розглядаються вперше. Також приділив увагу викладенню матеріалу з різним рівнем складності (їх у підручнику можна виділити три), що дає змогу поглиблено опрацювати окремі питання. На завер-

шення презентації В. Г. Андрійчук висловив подяку ректору, членам рек-

торату за сприяння в підготовці і виданні підручника, декану факультету економіки аграрно-промислового комплексу та колегам, офіційним рецензентам підручника та всім присутнім.

Після В. Г. Андрійчука до слова були запрошені вчені, з виступів яких стало зрозуміло, що «Економіка підприємств агропромислового комплексу» – це робота новаторська; підручник, який є потрібним для широкого кола фахівців аграрно-промислового комплексу та ляже в основу їх підготовки. Попит на цю книгу є, й буде ще більш розширюватися. Присутні відзначили багатогранний талант педагога та науковця, який проявив автор. Професору Андрійчуку були вручені Почесні грамоти, сертифікат та золотий нагрудний знак. Автора привітали з ювілеєм, а також наголосили, що з нетерпінням очікують від нього нових наукових звершень.

Анна Нестеренко,
редактор Центру суспільних зв'язків

Знайомство триває

Готуємо майбутнє

Підготовка персоналу у співпраці

У Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана у складі фінансово-економічного факультету діє Навчально-практичний центр страхового бізнесу, методичне керівництво роботи якого здійснює кафедра страхування. Центр готує студентів до роботи на вітчизняному страховому ринку. Практична підготовка випускників здійснюється через тренінги, семінари, майстер-класи представників страхового бізнесу, стажування на базі страхових компаній.

Центр та Страхова група «PZU Україна» активно співпрацюють у галузі додаткового навчання та стажування кращих студентів, залучають молодих фахівців у страховий бізнес. Впроваджено ряд спільних навчальних програм, які дозволяють випускникам КНЕУ оволодіти практичними знаннями та навичками, необхідними при подальшому працевлаштуванні на страховому ринку України. Завдяки співробітництву Центру та Групи «PZU Україна» студенти КНЕУ мають змогу ознайомитись із 200-річним європейським досвідом роботи однієї з найбільших фінансових установ Центральної та Східної Європи.

Учасники стажування у «PZU Україна» не тільки опановують основи роботи усіх функціональних напрямків діяльності Групи, а й оволодівають сучасними європейськими технологіями та стандартами ведення страхового бізнесу. Важливим чинником, який сприяє зацікавленості студентів брати участь у спільних програмах Центру та Групи, є реальна можливість працевлаштуватись у компаніях, що входять до Групи «PZU Україна».

Із більш детальною інформацією про співробітництво Навчально-практичного центру страхового бізнесу та групи компаній «PZU Україна», а також про програми працевлаштування студентів КНЕУ можна ознайомитись на Інтернет-сторінці кафедри

ри страхування КНЕУ у розділі «Навчально-практичний центр страхового бізнесу».

Для довідки. PZU – найбільша страхова група Східної Європи. Вітчизняні компанії, що входять до складу PZU, пропонують широкий спектр послуг із страхування з 1993 року. Для виконання власних зобов'язань обидві компанії акумулювали понад 377 мільйонів гривень. Всі технічні резерви покриті активами відповідних категорій згідно з вимогами чинного законодавства.

Протягом 9 місяців 2012 року «PZU Україна» виплатила понад 95 мільйонів гривень компенсацій за збитками. За 9 місяців 2012 року страхові події у середньому врегульовувалися за 23 календарних днів. При цьому до 23% зростає частка тих випадків, які було врегульовано упродовж трьох днів.

Страхова компанія «PZU Україна Страхування життя» – член Ліги страхових організацій України (ЛСОУ), Європейської Бізнес Асоціації (ЕБА). Страхова компанія «PZU Україна» входить до складу Ліги страхових організацій України (ЛСОУ), Моторного (транспортного) страхового бюро України (МТСБУ), Американської Торгової Палати (АСС).

У Страховій групі на сьогоднішній день працює більше 700 співробітників. Щодня в компанії укладається понад 1600 договорів страхування.

На шляху до наукових звершень

У серпні 2005 року Україна офіційно приєдналася до Болонської конвенції, положення якої, зокрема, націлені на активізацію наукової роботи студентів. На виконання вимог конвенції на базі КНЕУ регулярно організуються локальні, загальнонаціональні та міжнародні студентські заходи наукового характеру. Так, у середині грудня кафедра фінансів підприємств в рамках I туру Всеукраїнського конкурсу наукових студентських робіт за спеціальністю «Фінанси, грошовий обіг і кредит» під керівництвом доктора економічних наук, професора М. Д. Білик було проведено засідання наукового товариства.

Було заслухано близько двох десятків наукових доповідей студентів 4-го і 5-го курсу (магістерська програма «Фінансовий менеджмент у сфері бізнесу»). Зокрема, значний інтерес аудиторії викликали презентації студента О. Жаборовського (науковий керівник – кандидат економічних наук, доцент Г. П. Куліш) щодо особливостей розвитку ринку факторингових послуг в Україні і їх впливу на фінансову діяльність підприємств та студентки А. Михайленко (науковий керівник – доктор економічних наук, професор М. Д. Білик) з проблем удосконалення спрощеної системи оподаткування господарюючих суб'єктів.

Тривалу дискусію викликала доповідь запрошеного експерта, заступника генерального директора українського представництва міжнародної інвестиційної компанії «Бонум Груп» О. О. Спасіченка щодо актуальних проблем функціонування вітчизняного фінансового ринку та його впливу на сталий розвиток підприємств. У роботі наукового товариства також взяли участь члени кафедри фінансів підприємств: доктор економічних наук, професор О. В. Павловська; кандидат економічних наук, професор

В. З. Потій; кандидат економічних наук, доцент С. В. Ушеренко та кандидат економічних наук, асистент А. В. Корнилюк.

Роботи переможців будуть рекомендовані до участі у II турі конкурсу, що відбудеться у лютому-березні у Національному університеті державної податкової служби України (м. Ірпінь).

Р. І. Заворотній, кандидат економічних наук, старший викладач кафедри фінансів підприємств

«Управлінські поєдинки: технологія перемоги» – в КНЕУ

На початку грудня відбувся III інтелектуальний чемпіонат «Управлінські поєдинки: технологія перемоги». Управлінські поєдинки – це цікавий, видовищний турнір, який традиційно проводить на фінансово-економічному факультеті кафедра страхування разом із Навчально-практичним центром страхового бізнесу за підтримки Центру бізнес-стратегій «Перспектива» та Студентської академічної ради фінансово-економічного факультету.

Цього разу змагання відбувалися у традиційному форматі публічного єдиноборства двох учасників, кожен з яких прагнув показати свою перевагу в управлінні конфліктною ситуацією за рахунок особистої переговорної майстерності. Учасники чемпіонату отримували опис конфліктної ситуації, свою роль, а також мету, яку вони повинні досягти в діалозі. Далі учасникам надавалась можливість протягом 10 хвилин застосувати свої персональні переговори та управлінські навички шляхом публічного вирішення конкретної ситуації за наявності активного опонента.

Спеціально для проведення публічних єдиноборств було розроблено комплект із 16 стандартних рольових ситуацій, заснованих на справжніх подіях, що мали місце в практиці реальних страхових компаній. Саме тому студенти, які взяли участь у чемпіонаті, набули практичного досвіду з прийняття управлінських рішень завдяки своїм знанням, вмінням, професійним якостям, розуму та кмітливості.

Чемпіонат відбувався упродовж двох днів. Відповідно до регламенту, у перший день, 4 грудня, було проведено відбірковий турнір серед усіх охочих взяти участь у поєдинках. Наступного дня у Центрі культури і мистецтв КНЕУ відбулася фінальна частина змагань, в якій взяли участь 16 кращих гравців за результатами відбіркового турніру. Учасники фіналу та півфіналу отримали цінні призи від спонсора чемпіонату – Страхової групи «PZU Україна».

Наявність обмеженого часового ресурсу (2 раунди по 5 хвилин зі зміною ролей) і 9 суддів, які після закінчення цього часу шляхом голосування визначають в конкретному поєдинку переможця, дозволяють виявити конкурентні переваги кожного учасника. Обов'язкові коментарі кожного судді, що пояснює своє рішення, дають чітке розуміння сильних і слабких місць кожного з учасників, а саме: здатність учасників до точного аналізу ситуації, вироблення правильної стратегії, корекція наміченого плану під час поєдинку, здатність до імпровізації у ході поєдинку.

Переможцем цього чемпіонату став студент 3-го курсу ФЕФ Богдан Говорун. Одразу після закінчення змагань Богдан поділився своїми враженнями: «До чемпіонату готувався, хоча, відверто кажучи, у перемогу до кінця не вірив, у перший день змагань побачив, наскільки сильними були фіналісти турніру... навіть зараз в це важко повірити», – посміхається Богдан.

У фінальному поєдинку Богдан із рахунком 6:3 переміг студентку 4-го курсу ФЕФ Юлію Таранушенку. Коментуючи організацію та проведення Управлінських поєдинків у КНЕУ цього року, Юлія позитивно оцінила одне з ключових нововведень турніру – формування персонального складу суддів переважно з числа представників страхового ринку. «Участь представників Страхової групи «PZU Україна» у складі суддів додала авторитетності турніру... з одного боку, кейси були складені на основі реальних подій, а з іншого – поради та зауваження суддів були абсолютно об'єктивними», – каже

Юлія. «Взагалі, все було чудово, незважаючи на змагальний характер турніру, емоції, що часом вирували, атмосфера була дружньою», – додає Юлія.

До півфіналу пробившись Андрій Сохань, 4-й курс, та Євген Шестопалов, 5-й курс (обидва – студенти ФЕФ). На

наше прохання висловити свою думку щодо проведення турніру, Андрій Сохань висловився так: «Звичайно, трохи прикро, що поступився у кроці до фіналу, але позитивних емоцій незрівнянно більше, головне – отримав безцінний досвід, оскільки управлінські поєдинки – це не просто 10 хвилин напруженого діалогу, а безцінний досвід ділового

спілкування, який, безумовно, здобули всі учасники чемпіонату».

Деканат фінансово-економічного факультету, кафедра страхування, Навчально-практичний центр страхового бізнесу ФЕФ висловлюють щиру подяку Страховій групі «PZU Україна» і Центру бізнес-стратегій «Перспектива» за надану спонсорську допомогу та участь в організації та проведенні змагань. Із більш детальною інформацією про III інтелектуальний чемпіонат «Управлінські поєдинки: технологія перемоги» можна ознайомитись на Інтернет-сторінці кафедри страхування КНЕУ у розділі «Навчально-практичний центр страхового бізнесу», каталог «Управлінські поєдинки».

Запрошуємо студентів до участі у наступних чемпіонатах!

Юрій Зайкін, директор Навчально-практичного центру страхового бізнесу, кандидат економічних наук, доцент кафедри страхування

Вітаємо

Вітаємо Василя Івановича Єфіменка, професора, заслуженого працівника освіти України, декана обліково-економічного факультету ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», головного редактора науково-практичного журналу «Бухгалтерський облік і аудит», з ЮВІЛЕЄМ!

Василь Іванович Єфіменко народився 14 січня 1943 р. у м. Сосниця Чернігівської області, де в 1960 р. закінчив сільськогосподарський технікум бухгалтерського обліку.

Після закінчення у 1965 р. Київського інституту народного господарства (спеціальність за дипломом «Бухгалтерський облік») В. І. Єфіменко більш як 40 років займається науково-педагогічною діяльністю. У 1973 р. захистив кандидатську дисертацію. З 1979 р. – доцент, а з 1996 р. – професор кафедри обліку підприємницької діяльності КНЕУ.

З 1995 р. обіймає посаду декана обліково-економічного факультету, є членом Вченої ради КНЕУ, а також очолює Вчену раду обліково-економічного факультету. Є автором 84 наукових і навчально-методичних праць загальним обсягом понад 200 друкованих аркушів. Під науковим керівництвом В. І. Єфіменка підготовлено 20 кандидатів економічних наук за спеціальністю «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит».

Працював викладачем обліку в університетах Алжиру (1974-1977 роки – Інститут нафти, газу та хімії) та Мадагаскару (1982-1984 роки – Мадагаскарський університет), при цьому викладав французьку систему обліку (Comptabilite) французькою мовою.

У 1991 р. В. І. Єфіменко закінчив Міжнародний інститут менеджменту (МІМ-Київ) з присвоєнням звання «Магістр ділової адміністрації – МДА» зі стажуванням в університеті штату Делавер – США. У подальшому проходив професійне та наукове стажування у провідних університетах Західної Європи та США, зокрема у Гарвардському та Пенсільванському.

В. І. Єфіменко – відомий в Україні фахівець у галузі бухгалтерського обліку й аудиту. Будучи членом

Методологічної ради з бухгалтерського обліку Міністерства фінансів України, брав активну участь у розробці національних стандартів обліку. У 1995 р. рішенням Аудиторської палати України йому присвоєно кваліфікацію аудитора. З 1996 по 2001 рр. був членом Аудиторської палати України.

В. І. Єфіменко бере активну участь у вдосконаленні методичного забезпечення навчального процесу та технологій викладання. Здійснює організацію та проведення науково-методичних семінарів, студентських олімпіад, всеукраїнських конкурсів наукових студентських робіт, методичних та науково-практичних конференцій (у т. ч. міжнародних) з питань обліку, економічного аналізу та аудиту.

Активно співпрацює із фаховим науково-практичним журналом «Бухгалтерський облік і аудит», будучи заступником головного редактора, а з 2011 р. – головним редактором журналу.

Ювіляру присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України» (Указ Президента України №960/2006 від 14 листопада 2006 р.), він нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2001 р.), Почесною грамотою Міністерства освіти України (№ 30350), Почесною грамотою Міністерства фінансів України (2010 р.), нагороджений знаком «Заслужений працівник Київського національного економічного університету» (наказ ректора № 357-к від 15.11.2001 р.).

Дозвольте з ювілеєм привітати

І побажати від душі

Багато щастя і добра багато.

Хай буде світлим кожен день в житті,

Хай негаразди завжди обминають,

Хай буде легко Вам вперед іти,

І словом добрим Вас завжди вітають.

Бажаєм успіхів великих у роботі,

Й побільше творчих Вам натхнень.

Нехай минають завжди всі турботи,

І хай приносить радість кожний день.

Зичимо Вам, Василю Івановичу, міцного здоров'я, творчої наснаги, нових успіхів, щасливих і довгих років життя!

Колектив обліково-економічного факультету ДВНЗ «КНЕУ ім. В. Гетьмана»,
редколегія та редакція журналу «Бухгалтерський облік і аудит»

Від щирого серця! З Ювілеєм!

Кажуть, щоб бути гарним викладачем, треба народитися педагогом. Це – талант, місія «від Бога». Ці слова стосуються нашої ювілярки – Ірини Анатоліївни Балягіної, яка 12 лютого святкує День народження.

Випускниця економічного факультету Національного університету ім. Т. Г. Шевченка, який закінчила з відзнакою в 1980 р., почала свою педагогічну діяльність викладачем політекономії в Київському машинобудівному технікумі. З 1987 по 1995 рр. – викладач політекономії в Київському технікумі радянської торгівлі. З 1995 року працює на кафедрі педагогіки та психології КНЕУ. Останні три роки –

заступник проректора з науково-педагогічної роботи університету, але не залишила рідну кафедру і працює за сумісництвом.

Ірина Анатоліївна – чудовий педагог, закоханий у свою справу, компетентна і відповідальна, доброзичлива та вольова.

Її поважають як людину, цінують як професіонала. Вона володіє рідкісним даром спілкування з людьми, умінням іти до високих цілей, користуватися великою підтримкою колег.

Ірину Анатоліївну знають і поважають в освітянській спільноті, але найкраща нагорода за її титанічну працю – повага та любов студентів, яким вона несе не тільки знання з курсу «Методика викладання економіки», але й материнську любов та корисні рекомендації у подальшому професійному та особистому житті, адже виховна робота зі студентами – це зараз основна сфера її професійної діяльності, на якій її невичерпний потенціал та ентузіазм завжди мають достатнє поле діяльності.

Свої психолого-педагогічний талант наша ювілярка спрямовує не лише на студентську молодь, а й підтримує ним родинне вогнище: вона добра, мудра, щедра, надзвичайно обайлива мати, турботлива донька, гарна господиня.

Щиро любима усіма – близькими, друзями, колегами, студентами – вона здатна будь-кому приділити достатню увагу. Є розумним і приємним співрозмовником, другом, невичерпним джерелом натхнення і життєвої енергії, яка своїм вмінням, добрими жартами здатна підняти всім настрій, вселити в наші душі і серця віру в себе та життєдайний оптимізм.

Ми цінуємо, дорога Ірино Анатоліївно, Вашу чарівність та привабливість, відкритість та доброзичливість, щирість та сердечність, Ваше душевне тепло, яке обігріває та притягує людей.

Ми в захваті від Ваших артистичних талантів, оригінальних, творчих ідей, які Ви постійно являєте під час проведення наших кафедральних свят.

Нехай притаманні Вам інтелігентність, порядність та професіона-

лізм, невичерпна життєва енергія приносять успіхи у педагогічній справі, якій Ви сповна віддаєте свої знання, сили, досвід, талант.

Нехай вдячність студентів та колег Вам серце зіграє за все добро, що Ви зробили за свої літа.

Нехай Ваш життєвий полудень стане зоряним часом великих справ, заслужених успіхів, втілених мрій. Нехай здоров'я завжди буде міцним, успіхи вражаючими, друзі вірними та надійними, а родина – благополучною!

Невичерпної енергії Вам на многая і блага літа!

Росяною стежкою, стежкою-мережкою
Щира доля-доленька Вас в КНЕУ привела.
Добре й вічне сіяла щира Ваша усмішка,
І від всіх колег Вам найкращі слова...

Серце дзвенить дзвоником і злетіти проситься,
А в аудиторії – радість оживає.
Багатьох навчили Ви всіх життєвих мудростей,
Їх в життя далеко мрія повела.
Від Бога справжній педагог,
Чарівна жінка, чуїна мати.
Найкращих людських якостей вірець,
Ви досягли в житті багато.
Тож побажаємо натхнення й творчих звершень,
Щоб успіхами повнилось життя!
Хай всі початки досягнуть завершення,
А нові задуми рушають в майбуття!

Колектив кафедри педагогіки та психології

ПОБОРНИК ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВІДВАГИ

У житті кожної людини настає час, коли непросто відзначаться збігли роки, а коли об'єктивно виникає потреба провідений шлях поділити на дві філософсько оцінювані частини – «до» і «після». Таким вимірюванням характеризується ювілей. З одного боку, це є нагода оцінити пройдений шлях, а з другого – збагнути: а що ще не зроблено, що слід зробити, чим, врешті, ще ствердитись в середовищі, з якого виріс і в якому живеш. Це особливо щемливий характер має в науково-освітньому середовищі, в якому співпрацюють роками і оптимісти, і песимісти. Песиміст, оцінюючи звершене, починає себе терзати, мучити, в кращому випадку заспокоювати за відомим слоганом «маємо те, що маємо». На відміну від нього, оптиміст вважає, що головне ще не зроблено, що не досягнуто повної реалізації людського потенціалу, що «до» слід вважати стартовим майданчиком для нових звершень, фундаментальних, якісних, тих, що збагатять «після».

До таких оптимістів у сфері аграрної економічної науки і освіти по праву належить Василь Гаврилович Андрійчук – доктор економічних наук, заслужений діяч науки і техніки України, академік НААН України, професор кафедри економіки агропромислових формувань.

Немає потреби тут перераховувати всі його монографії, наукові статті, підручники і навчальні посібники. Вони всім відомі і стали невід'ємним атрибутом як в економічній аграрній науці, так і в освіті. Всі, хто в цій царині починає свою наукову чи освітянську діяльність, неодмінно приречені скористатись науковим і освітянським доробком шановного ювіляра.

Нам хотілося б наголосити на особливих рисах Василя Гавриловича як вченого та педагога. Його вирізняє з науково-освітнянського середовища така риса як інтелектуальна відвага. Будь-яка монографія, наукова стаття, підручник мають одну

спільну рису – запобігати описовому характеру, не роз'яснювати вже відомі прописні істини, а продукувати нові підходи, нове сучасне бачення того чи іншого суспільно-економічного явища, працювати за принципом не навздогін, а на випередження.

З іменем Василя Гавриловича пов'язано чимало зрушень в аграрній економічній освіті та науці, яким можна надати таку визначальну характеристику як вперше:

- він є автором першого підручника «Економіка аграрних підприємств», який базується на принципах ринкової економіки і який уже набув третього видання;

- йому належить науково-адаптивне трактування та методичне обґрунтування таких категорій, як виробничий і економічний потенціал;

- він один із перших обґрунтував суть капіталізації сільського господарства та формування холдингових структур в агропромисловому виробництві;

- ним був опрацьований та виданий аналітичний підхід до оцінки економічної ефективності аграрних і агропромислових підприємств в умовах ринкової трансформації;

- йому належать перші кроки в запровадженні в навчальний процес такої дисципліни як «Основи наукових досліджень» і міжпредметного тренінгу для магістерського рівня підготовки, які мають повне навчально-методичне забезпечення;

- нарешті, він першим піддав глибокому теоретичному аналізу проблеми надмірної концентрації, і зокрема, земельних ресурсів.

Особистість Василя Гавриловича як вченого і педагога полягає в тому, що він уособлює самовідповідальність, високу культуру наукової та освітянської роботи, концентрацію зусиль на неперервному пошуку та аналізі. Його авторитет підкріплюється також тим, що його аспіранти, як і студенти-дипломники, свої дослідження здійснюють з актуальних проблем аграрної економіки, що забезпечує їм високі кваліфікаційні оцінювання. Характерною рисою ювіляра є те, що він глибоко опанував економіко-математичні методи дослідження, поєднав їх з економічними проблемами і одержав той теоретико-практичний науковий сплав, який дає йому можливість висококваліфіковані висновки і пропозиції підкріплювати логікою математики. Він бере безпосередню участь у підготовці державних законодавчих актів, рекомендацій у сфері управління і виробництва в агропромисловому комплексі, роботі наукових установ аграрного спрямування, підготовці аспірантів та докторантів.

Для нашої кафедри приємно те, що Василь Гаврилович як вчений і педагог виріс у нашому кафедральному середовищі, починаючи з аспірантури і закінчуючи присвоєнням звання академіка. Це зайвий раз підтверджує, що освітнє середовище є таким, в якому наукові дослідження стають невід'ємною частиною. А це відповідає вимогам Великої Хартії Університетів. Василь Гаврилович став засновником науково-педагогічної школи «Ефективність діяльності підприємств АПК і використання їх виробничого капіталу». А це засвідчує, що попереду належить ще багато зробити як у сфері наукових досліджень, так і аграрної економічної освіти.

Колектив факультету економіки АПК
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Вітаємо Володимира Сафроновича Савчука,

члена-кореспондента НАН України, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри політичної економії обліково-економічних факультетів, з 75-річчям та 53-ю річницею трудової діяльності в КНЕУ

Шановний Володимире Сафроновичу, щиро вітаємо Вас з Ювілеєм!
Бажаємо міцного здоров'я, щастя, добробуту, внутрішньої гармонії, великої життєвої енергії, довгих років натхненної праці.
Будьте завжди уособленням високого професіоналізму, таланту педагога і організатора вітчизняної економічної науки, що, помножені на велике бажання робити людям добро, завжди приносять Вам визнання та успіх. Ви виховали не одне покоління висококваліфікованих економістів-теоретиків, передаючи їм неоціненний скарб високої освіченості та духовності. Ми пишаємося тим, що наш колектив кафедри очолює така людина як Ви, та щиро бажаємо Вам міцного здоров'я, щоб і у подальшому здійснювалися всі Ваші мрії та сподівання, щоб серце не знало втоми і була світлою Ваша доля, щоб супроводжували Вас, Ваших рідних і близьких мир, злагода і любов.
За Вашу порядність і чуйність, мудрість і увагу до ближніх, зичимо і надалі невичерпних сил та незгасної життєвої енергії, людської вдячності та шани, усіляких земних щедрот і гараздів на довгі роки.
Нехай завжди Ваше серце зігріватиме теплом оточуючих Вас колег, друзів, знайомих, які з вдячністю зичитимуть Вам благополуччя, нових успіхів і здобутків у нашій з Вами спільній справі.

З повагою, колектив кафедри політичної економії обліково-економічних факультетів

Вітаємо Тамару Анатоліївну Подгурську з прекрасним Ювілеєм!

У цей прекрасний ювілей
Хай доля Вам сміється журавлина,
Поля розлогі колосом цвітуть.
Нехай червоні ягоди калини
Щасливу осявають путь.
Нехай дає наснаги Вам земля,
Десятки літ ще мріяти, любити!
Хай рідна пісня серце окриля,
В здоров'ї й радості багато літ прожити.

Колектив кафедри української мови
та літератури

Миколу Сергійовича Царьова з 70-річчям!

Микола Сергійович Царьов відзначає свій 70-річний ювілей. Він пройшов непростий шлях професійного становлення від слюсаря Шахтарської автобазу в Донецькій області до доцента одного із провідних вузів країни – Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана.

Працюючи на кафедрі обліку, аналізу та аудиту в АПК, Микола Сергійович бережливо відносився до традицій та морально-вольових якостей нашого трудового колективу, має можливість постійно передавати свій життєвий досвід та навички науково-педагогічної роботи новому поколінню викладачів.

Після закінчення Київського інституту народного господарства за спеціальністю "Організація механізованої обробки економічної інформації" Микола Сергійович розпочав працювати у перспективній галузі машинної обробки інформації спочатку на посаді інженера лаборантської з розробки автоматизованих систем управління, а згодом молодшим (а після захисту дисертації – старшим) науковим співробітником Українського науково-дослідного інституту економіки і організації сільського господарства.

М. С. Царьов є одним з основних виконавців з розробки і впровадження першої в сільському господарстві України об'єднаної обліково-економічної служби управління підприємством.

М. С. Царьов є одним з основних виконавців з розробки і впровадження першої в сільському господарстві України об'єднаної обліково-економічної служби управління підприємством.

Микола Сергійович Царьов високоморальна, гідна і чесна людина. З високою відповідальністю і наполегливістю він виконує будь-яку доручену йому справу як у вихованні висококваліфікованих молодих спеціалістів, так і при виконанні громадських доручень.

Творчий доробок Миколи Сергійовича складає понад 130 наукових праць, загальним обсягом 180 друкованих аркушів, які включають: типові проекти, методичні рекомендації, статті в наукових збірниках і періодичних виданнях, брошури і буклети, розділи в книгах і монографії.

За ряд наукових розробок в галузі автоматизації технологій бухгалтерського обліку нагороджений медаллями ВДНГ СРСР і УРСР.

За вклад у науково-педагогічну діяльність М. С. Царьова відзначено урядовими нагородами: медаллями "1500-річчя Києва" і "Ветеран праці", "Знак Пошани", Почесною грамотою Міністерства освіти України, Подякою та цінними подарунками голови Київської державної адміністрації.

Поряд з науковою діяльністю М. С. Царьов бере активну участь в соціально-політичному та громадсько-спортивному житті університету: член Вченої ради факультету; у складі збірної команди виборював честь університету та завойовував перші і призові місця в спортивних змаганнях з футболу, настільного тенісу, шашок, легкої атлетики та плавання.

Колектив нашої кафедри щиро вітає Вас, Микола Сергійовичу, з днем народження та бажає міцного здоров'я, благополуччя, достатку, родинного затишку і щастя!

Ювіляри

У січні народилися:

Андрійчук Василь Гаврилович, професор кафедри економіки агропромислових формувань;
Данько Павло Михайлович, водій відділу автотранспорту;
Деяк Михайло Юрійович, старший викладач кафедри іноземних мов фінансово-економічного факультету;
Єфіменко Василь Іванович, декан обліково-економічного факультету;
Крініцина Ірина Валентинівна, медсестра ФСК «Економіст»;
Мальченко Віктор Матвійович, доцент кафедри маркетингу;
Мамченко Василь Петрович, охоронник служби охорони;
Новак Жанна Василівна, бібліотекар бібліотеки;
Савчук Володимир Сафронович, завідувач кафедри політичної економії обліково-економічних факультетів;
Семейко Микола Григорович, доцент кафедри вищої математики факультету управління персоналом та маркетингу;
Спасіченко Анатолій Іванович, слюсар з контрольно-вимірювальних приладів та автоматики 6-го розряду котельні;
Сюр Анатолій Андрійович, охоронник служби охорони;
Тимочко Наталія Олександрівна, доцент кафедри історії та теорії господарства;
Усенко Володимир Михайлович, інженер-енергетик служби головного енергетика;
Царьов Микола Сергійович, доцент кафедри обліку, аналізу та аудиту в агропромисловому комплексі;
Шовкун Валентин Максимович, електромонтер 2-го розряду служби головного енергетика.

РОЛЬ І МІСЦЕ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ, КОНТРОЛЮ Й АНАЛІЗУ В РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ НАУКИ І ПРАКТИКИ

Підсумки роботи II Міжнародної науково-практичної конференції «Роль і місце бухгалтерського обліку, контролю й аналізу в розвитку економічної науки і практики» 6-7 грудня в ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана».

Ідея обговорити назрілі проблеми бухгалтерського обліку, контролю й аналізу виношувалась досить довго. Врешті було прийнято рішення запросити відомих світових та вітчизняних науковців та практиків до участі у роботі науково-практичної конференції. Отже, на початку грудня було проведено II Міжнародну науково-практичну конференцію «Роль і місце бухгалтерського обліку, контролю й аналізу в розвитку економічної науки і практики».

Формулюючи секції, виходили з того, що питання обліково-аналітичного забезпечення управління економічними суб'єктами однаково актуальні для банківських установ, установ сектора загального державного управління та підприємницьких структур.

Інший важливий індикатор, за яким найкраще оцінювати роль і місце бухгалтерського обліку, контролю й аналізу в економічних процесах – рівень професійної підготовки сучасних фахівців з економіки. Саме на цьому зробив акцент проректор з науково-педагогічної роботи КНЕУ, доктор економічних наук, професор Олексій Олексюк, виступаючи з привітальним словом перед учасниками конференції. Зокрема, він зазначив, що основним чинником підвищення якості навчання в університеті вважається тісний взаємозв'язок науки і практики. Не обмежуючись тільки підвищенням вимог до студентів, створюються умови для ефективної їх взаємодії із викладачами, що забезпечує рівноправність у навчальному процесі всіх його учасників.

У розвитку економічної науки, як зазначив О. Олексюк, облік, контроль і аналіз відіграють важливу роль, продукуючи комплекс інформації, необхідної для прийняття управлінських рішень.

Головуючи на конференції, декан обліково-економічного факультету, голова науково-практичного журналу «Бухгалтерський облік і аудит», професор Василь Єфіменко та завідувач кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу, доктор економічних наук, професор Любомира Кіндрацька закликали учасників до дискусії за окресленими напрямками конференції. Зокрема, В. Єфіменко підняв важливу для обговорення проблему щодо напрямів подальшого удосконалення бухгалтерського обліку, оскільки в процесі його реформування вже практично досягнуто відповідності нормам міжнародних стандартів фінансової звітності.

Продовжуючи цю думку, Л. Кіндрацька вказала на необхідність збалансувати інтереси всіх користувачів бухгалтерської інформації шляхом побудови сучасної еволюційної парадигми системної ідеології вдосконалення вже реформованого обліку на базі міжнародних стандартів фінансової звітності. Йдеться про запровадження в організацію бухгалтерського обліку підходу «орієнтованого на прийняття рішень», що накладає критерій «корисності» на весь комплекс інформації як продукт системи бухгалтерського обліку.

Далі цю тезу розвинув у своїй доповіді на пленарному засіданні заступник завідувача кафедри обліку, аналізу та аудиту Московського державного університету ім. М. В. Ломоносова, доктор економічних наук, професор Володимир Чає. Зокрема, він акцентував увагу на проблемах контролю якості аудиторської діяльності і окреслив напрями їх розв'язання в контексті підтвердження «корисності» інформації бухгалтерського обліку в управлінні суб'єктами господарювання. Цікавою з позиції сучасних проблем теорії і практики як обліку, так і аудиту є позиція В. Чає щодо вивчення історичних

аспектів їх розвитку, що дозволить розв'язати поточні проблеми з орієнтацією на майбутні запити користувачів у процесі прийняття ними управлінських рішень.

Далі про роль історичних досліджень у розвитку теорії бухгалтерського обліку йшлося у доповіді відомого науковця Михайла Кутера, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри бухгалтерського обліку і аудиту Кубанського державного університету (м. Краснодар). Проблема розвитку теорії бухгалтерського обліку, як підкреслив М. Кутер, завжди була найголовнішою для дослідників бухгалтерії. Змінювались типи обліку і облікові ідеології, що

вимагало «змін у теорії». Втім мало б бути навпаки, тобто розвиток теорії повинен зумовлювати вдосконалення ідеології і практики. М. Кутер надав учасникам конференції дуже цікавий матеріал за результатами власних досліджень ролі Луки Пачолі у становленні бухгалтерії, акцентуючи увагу на ілюстрації старовинних бухгалтерських реєстрів, дуальних рахунків, запровадженні в облікову практику рахунка капіталу, що остаточно завершило формування інформаційної бухгалтерської системи на основі багатоступеневого контролю і балансової чіткості.

Слід зазначити, що наукова школа професора М. Кутера була на конференції найбільш представницькою. Цікава доповідь представлена М. Гурською, кандидатом економічних наук, доцентом Кубанського державного університету. Перші спроби оприлюднити результати своїх напрацювань зробили на конференції також аспіранти професора Кутера – Д. Алейников, А. Делиболтоян, А. Мусаєлян.

У пленарному засіданні взяли участь і виступили також представники Прибалтійських країн. Зокрема, Андріс Денінш – голова правління аудиторської компанії ВДО Invest Riga, голова центру стратегічних досліджень і управління, доктор економічних наук, професор Латвійського університету, зупинився на актуальних проблемах управління аудиторською компанією. Його основний висновок – управління аудиторськими фірмами необхідно спрямувати на

вдосконалення – зростання – взаємозв'язок послуг, які надаються, – інновації – лідерство. Для побудови ефективної управлінської системи важливо об'єднати зміст складових чотирьох перспектив – клієнтів, фінансів, процесів і навчання із визначеними цілями фірми.

Грунтовні доповіді презентували представники Таллінського технологічного університету. Зокрема, директор департаменту бухгалтерського обліку, доктор економічних наук, професор Яан Алвер зупинився на проблемах формування інформації стосовно капіталу (власного і залученого) у системі бухгалтерського обліку. Професор кафедри бухгалтерського обліку, доктор економічних наук Лехте Алвер свою доповідь присвятила змісту концептуальних основ складання фінансової звітності, обґрунтувала необхідність удосконалення процедури оцінювання показників звітності, а також висловила сподівання на подальшу співпрацю.

Микола Лабінцев, завідувач кафедри бухгалтерського обліку Ростовського державного економічного університету (м. Ростов-на-Дону), доктор економічних наук, професор, зупинився на проблемах податкового обліку і податкового аудиту у Російській Федерації, окреслив стан і перспективи розвитку.

Із зацікавленістю учасники конференції заслухали доповідь «Бухгалтерський економічний прибуток в контексті облікового принципу «обачності», представлену Анатолієм Білоусовим – завідувачем кафедри бухгалтерського обліку, доктором економічних наук, професором

Північно-Кавказького федерального університету (м. Ставрополь).

Наукову дискусію зумовив виступ доцента кафедри бухгалтерського обліку Російського економічного університету імені Г. В. Плеханова (м. Москва) Юрія Лачинова на тему «Інвестиційні гроші – як важлива ланка взаємозв'язку у системі «фінанси – облік – кредит». На методиці аналізу платоспроможності комерційної організації зупинилася Діна Бадмаєва – заступник завідувача кафедри економічного аналізу та фінансів в АПК Санкт-Петербурзького державного аграрного університету. Були цікавими виступи й інших зарубіжних вчених. Всі, так чи інакше, вказували на важливість формування інформаційного поля діяльності господарюючих суб'єктів, чому сприятиме взаємозв'язок облікових, контрольних й аналітичних процедур.

У роботі конференції взяли участь і виступили голова Федерації професійних бухгалтерів і аудиторів України, доктор економічних наук, професор Олексій Папайка, голова Аудиторської палати України Іван Нестеренко, шеф-редактор Всеукраїнської професійної бухгалтерської газети «Все про бухгалтерський облік» Олександр Степовий, співвласник і член редакційної колегії науково-практичного журналу «Бухгалтерський облік і аудит» Юрій Янченко. Їх виступи об'єднувала одна теза: кожен рівень розвитку як бухгалтерського обліку, так і аудиту потребує конкретних методів дослідження і підтвердження їх теоретичної цінності, що

сприятиме формуванню своєрідної наукової парадигми вивчення всіх нових об'єктів обліку та аудиту.

Цікавими були виступи завідувача кафедри бухгалтерського обліку Житомирського національного технологічного університету, доктора економічних наук, професора Франка Бутинця; завідувача кафедри фінансового аналізу і контролю Київського національного торговельно-економічного університету, доктора економічних наук, професора Євгена Мниха; академіка-секретаря Відділення аграрної економіки і продовольства, доктора економічних наук, члена кореспондента НААН Валерія Жука.

Заявлений виступ на пленарному засіданні професора Григорія Кірейцева, завідувача кафедри обліку і аудиту Київського університету туризму, економіки і права очікувався всіма учасниками конференції з нетерпінням. Аргументованість думок справжнього дослідника теорії і практики бухгалтерського обліку, його публікації у наукових виданнях викликають велику повагу і особливе захоплення його відданістю ідеалам обліку.

Саме такою була реакція учасників конференції на виступ доктора економічних наук, професора Григорія Кірейцева.

Вже вкотре відомий науковець застерігає від небезпеки сліпого копіювання міжнародних бухгалтерських стандартів, призначених для регулювання об'єктів розвинутої ринкової економіки, і повного привнесення їх положень у вітчизняну облікову практику.

Основна ідея його виступу така: якщо трансформовану вітчизняну систему обліку і модернізувати, то це необхідно робити вкрай обережно, тобто розумно підходити до запроваджуваних новацій.

Участь у роботі конференції взяли представники журналу «Незалежний аудитор» та професори: Юрій Кузьмінський, Віктор Швець, Василь Савчук, Павло Житній, Василь Сопко, Інна Лазаришина, Світлана Левицька, Любов Нападавська, Марія Шигун, Світлана Калабухова.

Зважаючи на високий науковий рівень учасників конференції, було ухвалено рішення працювати два дні в режимі пленарних засідань.

Сьомого грудня, на другий день конференції, професор кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу, доктор економічних наук Ірина Парасій-Вергуненко зупинилася на перспективах та напрямках розвитку методології аналізу господарської діяльності економічних суб'єктів. Змістовною була презентація доповіді, представлені завідувачем кафедри аудиту, доктором економічних наук, професором Оленою Петрик, на тему «Роль аудиту на сучасному етапі розвитку економіки України».

Питанням модернізації бухгалтерського обліку у секторі загального державного управління присвятила свою доповідь професор кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу, доктор економічних наук Світлана Свірко.

Доволі цікавими були виступи й інших вчених.

За результатами роботи конференції було підготовлено резолюцію з обґрунтуванням напрямів вдосконалення обліку, контролю й аналізу відповідно до реалій сучасного стану розвитку економічних процесів у світі.

Крім високого професіоналізму учасників конференції, її успіх забезпечувала дружня атмосфера, спілкування під час перерви, обіду, вечері, екскурсії столицею України у колі друзів, а найголовніше – тепло сердець організаторів – викладачів обліково-економічного факультету, і зокрема колективу кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана».

Василь Єфіменко,
професор, декан
обліково-економічного факультету

ГАЗЕТА ЦЕНТРУ ЗВ'ЯЗКІВ З РОБОТОДАВЦЯМИ ТА СПРІЯННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЮ СТУДЕНТІВ

«ПЕРСПЕКТИВА»

Адреса: м. Київ, пр-т Перемоги 54/1, КНЕУ, оф. 141, тел./факс: 456-06-08, тел. 456-05-66,
www.kneu-job.com.ua, e-mail: dc2011@ukr.net

Твоя кар'єра

Як прийняти правильне рішення?

З самого початку свого життя ми всі приймаємо якісь рішення та робимо якийсь вибір: з дитинства вибираємо собі друзів, потім школу, спортивну секцію, дівчину, куди піти навчатися. З часом ми дорослішаємо, і нам доводиться приймати все більше рішень, які впливають на наше життя та життя оточуючих. Інколи зробити якийсь вибір чи прийняти рішення буває досить важко. Ти вагаєшся і не знаєш як буде краще. У голові виникає безліч думок, які змушують тебе знову і знову аналізувати ситуацію.

Зробити найкращий вибір в будь-якій ситуації не завжди легко, тому що у кожного рішення може бути свій власний набір запитань та проблем. Наприклад, я приймаю таке рішення, тому що це найзручніша річ, яку можна зробити, чи найлегша річ? Це морально правильний вибір? Це рішення має значення для мене? (Повинно мати!) Чи це рішення принесе найменше шкоди? Чи принесе цей вибір найбільше користі? Це рішення правильне для мене? Які наслідки цього вибору?

Дуже багато важливих речей, щоб їх розглянути, і тому ти даєш собі час, щоб добре продумати всі варіанти.

Деякі рішення буває важче прийняти, ніж інші, – вони потребують більш серйозні наслідки, якщо ти розумієш, про що я! Не дивлячись на ситуацію і незважаючи на наслідки, ми можемо собі допомогти прийняти найкраще рішення, якщо розглянемо деякі прості кроки.

Як я можу покращити свої навички прийняття рішень?

Цей процес виглядає десь так...

Ти опиняєшся у якійсь ситуації... Всі ми будемо реагувати на нашу ситуацію по-різному, і наслідки нашої реакції формують наше рішення та вибір. Часто ми безпорадні для того, щоб керувати багатьма із ситуацій, в яких ми опиняємося. Ми стикаємося з прийняттям рішення, знаючи, що наслідки нашого вибору можуть бути небажаними, незважаючи на те, що ми робимо.

СИТУАЦІЯ + ТВОЯ РЕАКЦІЯ = НАСЛІДКИ
Тому не розгублюйся, це тобі точно на користь не піде. Спокійний погляд на проблему часто робить прийняття рішення наполовину простішим.

Під час прийняття рішень пройди наступні кроки:

● Ясно уяви та зрозумій проблему, яку ти розглядаєш.

● Знайди свій найважливіший пункт в заключному рішенні, чого ти очікуєш від цього вибору та на які результати розраховуєш, на що ти найбільше спираєшся перед прийняттям рішення. Зроби на папері два стовпчики. І в стовпчиках «ЗА» і «ПРОТИ» перерахуй всі плюси та мінуси твого рішення, які ти тільки зможеш уявити.

● Ретельно досліджуй кожну свою думку і аналізуй, як вона зачіпає конкретну ситуацію.

● Підводь лінію під своїми думками.

● Прийми заключне рішення. Скажи про це і приступай до дій.

● Розглянь своє рішення через декілька днів чи тижнів. В тебе відбулися зміни в намірах? Чому? Запиши свої доводи «ЗА» і «ПРОТИ» знову.

Інформація, яка допоможе тобі у прийнятті важливих рішень:

● Поговори про це з кимось, порадься з батьками, це надасть тобі впевненості та дасть змогу подивитися на проблему з іншої точки зору.

● Спробуй прислухатися до своєї інтуїції та своїх почуттів. Інколи наші почуття можуть затмівати наші роздуми в конкретних ситуаціях, але вони є важливими, тому що ми повинні прислухатися до нашої інтуїції та почуттів. Рішення, яке базується лише на фактах, може бути безсердечним та антигуманістичним.

Відчуття балансу у всьому цьому дуже важливе.

● Дай собі відпочинок. І не сvari себе за можливо неправильний вибір – ми робимо те, що вважаємо найліпшим у даний час. У майбутньому ми можемо змінити свою думку, тому що ми можемо отримати нову інформацію стосовно конкретної ситуації, яка представить нам проблему у новому світлі. Якщо б ми мали ці знання з самого початку, то і наше рішення було б зовсім інше.

● Знай, що жоден з нас не ідеал, і всі ми можемо робити помилки, на яких вчимося. Якщо б всі робили правильний вибір у житті, то все було б прекрасно і не було б ніякої причини вчитися, тому що всі будуть впевнені, що вони все зробили правильно. Правда? Факт в тому, що більшість людей роблять помилки і всі ми вчимося протягом всього нашого життя.

● Не ховай голову в пісок, коли потрібно прийняти рішення. Це тобі не допоможе. Не шукай собі виправдань, на зразок, що ти не можеш прийняти правильне рішення. Рішення повинні бути прийнятими, і вибір зроблений.

Ти повинен стояти твердо і тверезо дивитися на проблему, та шукати шляхи її вирішення. Пройди всі кроки. Вивчи ретельно проблему і зроби свій вибір. І знаєш що?.. Життя триває так чи інакше. Прийми це сьогодні, і ти будеш відчувати себе набагато краще!

За матеріалами Інтернет-видань

О ВЫБОРЕ МЕСТА РАБОТЫ

Выбор первого места работы — очень важный момент в жизни каждого человека и в восьмидесяти случаях из ста в значительной мере определяет сферу специализации человека, а с ней и его дальнейшую карьеру.

Студенчество...

Большое количество студентов практикуют совмещение двух дел – работы и учебы. Многие даже успевают сменить по 2-3 работы за период студенческих лет. Как показали результаты опроса портала rabota.ua, почти 30% украинских студентов постоянно совмещают обучение с работой. Четверть студентов украинских вузов подрабатывает время от времени, а 18% обращаются к такой практике в редких случаях.

Самыми популярными подработками для студентов являются, например, участие в промо-акциях, мелкая офисная работа. Конечно, такая работа вряд ли принесет серьезные профессиональные навыки. Однако даст возможность человеку получить важный первый опыт и, конечно, заработать немного денег, которых студентам всегда не хватает.

Многие компании предлагают для студентов и выпускников вузов программы стажировок, которые позволяют увидеть работу компаний изнутри и познакомиться с бизнесом поближе. При успешном прохождении стажировки ее участники могут получить предложение о работе.

Возможность совмещать работу и учебу обязательно сыграет свою положительную роль при дальнейшем трудоустройстве. Она говорит о выносливости человека и его готовности к серьезной работе, которая может потребовать высокой отдачи жизненных сил. Такие моменты работодателями только приветствуются.

Куда же все-таки пойти?..

Чаще всего украинские студенты находят работу в таких отраслях, как реклама и PR-услуги (16%). Еще 13% студентов подрабатывают в образовательной сфере, сфере оптовой тор-

говли и дистрибуции, в отельном и ресторанном бизнесе, а также сфере услуг для населения. В строительстве задействовано 11% опрошенных студентов. Торговлей занимается 8% студентов. Столько же работает в сфере IT – занимается разработкой программного обеспечения или его тестированием. Процент студентов, которые подрабатывают в отрасли телекоммуникаций, ниже, чем в IT – 5%. Такая же доля опрошенных студентов работает в сферах туризма, юридических услуг, транспорта и логистики и банковской сфере.

Выбор места работы – это всегда очень сложный процесс и поэтому нужно определить для себя самые главные критерии поиска. Любая работа требует, чтобы у человека присутствовали так называемые “профессионально важные качества” – например, корректору важно внимание, художнику – образное мышление и т. д. Выбирая определенную работу, важно осознать, есть ли у тебя СПОСОБНОСТИ, соответствующие профессионально важным качествам. В ситуации сомнения выбирай ту профессию, где твои способности будут максимально реализованы, в этой деятельности ты добьешься наибольшего успеха.

Несколько советов:

● изучите максимально все возможные направления в работе, чтобы понять, какие из них соответствуют вашим пожеланиям, интересам и способностям;

● точно определите, какая работа вам интересна, какая компания и в каком регионе;

● четко сформулируйте цели поиска работы (зачем мне нужна работа, что для меня важно получить в первую очередь, чем я смогу пожертвовать в случае необходимости выбора и др.?).

Исходя из этого, вы получите первичный список интересных работ и должностей. Он должен быть достаточно широким и гибким.

Дальше следует изучить рынок рабочих мест и оценить свои возможности, чтобы понять, на какие вакансии можно рассчитывать сейчас. Для этого стоит изучить сайты трудоустройства и новости интересующей отрасли, опросить знакомых и друзей, посетить ярмарки вакансий, тематические конференции и форумы. Эта информация позволит составить список компаний, которые сейчас набирают персонал на интересные должности. На этом этапе важно получить о них максимальную информацию: условия труда, отзывы сотрудников о фирме, возможности продвижения и карьерного роста, финансовые показатели компании и перспективы развития, наличие конкурентов.

После этого **стоит оценить свои шансы** на эту работу, проанализировать особенности должности и свои способности, а главное – попытаться понять, какие существуют пути входа в компанию.

И последний совет. На этапе входа в компанию у вас должна быть **полная информация о себе**: резюме, рекомендательные письма. Очень важно, чтобы резюме было составлено с учетом выбранной профессии и должности: отображало ваши возможности, образование, опыт работы (если имеется), личностные качества. С резюме можно отправлять сопроводительное письмо, которое адресат прочитает сначала. Важно, чтобы оно вызвало интерес и выделило вас из числа всех претендентов.

Желаю вам успехов в поиске работы!

Юлия Войтенко,
специалист по управлению персоналом,
ООО «Астелит» (мобильный оператор life:)

СКІФІ

Газета туристичного клубу «Скіфи» КНЕУ

Серед
несходжених
доріг одна —
моя

Пленер

КАВКАЗ 2012 Хроніка пригод

Бажання піти в якісь високі гори виникло в нас ще під час кримського походу 2011 року. Тоді ми запропонували Віталію Олександровичу повести нас на Алтай. Дорого і далеко — відповів він, а після зимових свят я дізнався, що Скіфи збираються в серпні на Кавказ. Звісно ж ця новина швидко розповсюдилась в скіфських колах. Купа народу відвідувала лекції з гірського туризму. В похід на Кавказ збиралося піти майже 30 чоловік. На лекціях з'являлися і такі люди, котрих я вперше бачив у клубі. Олег з Віталієм Олександровичем думали навіть повести паралельно дві групи.

В ув'язненні людей Кавказ є якоюсь чарівною казкою, а потім з'являються реальні перешкоди: робота, плани на літо з друзями на морі, фінансові труднощі. Зрештою на контрольний виїзд у Фастівський кар'єр нас виїхало десять чоловік, а в похід пішло дев'ять. Передчуття пригод, на які ти чекав весь рік, як в рекламі «Red Bull» — надавало крила. Мрійливість та в той же час безлад в голові, спричинений тим, що за два тижні перед походом розумієш, що десь треба знайти купу спорядження — ось що я відчував перед Кавказом. Нарешті друге серпня. Вісімнадцята година. Неймовірно спекотний вечір. Проводжають друзі та рідні. Потяг Київ — Кисловодськ. Маємо їхати майже добу.

Вже коли ми стояли на пероні перед посадкою відчувалося щось незвичне, щось не таке як в звичайних потягах, що їздять між українськими містами. Зібралася величезна кількість туристів та альпіністів з Києва, не кажучи вже про те, що на кожній зупинці ще хтось з рюкзаком неодмінно підсаджувався. Їхали як одинаками, так і цілими групами — як ми. Перед очима весь час мерехтіли рюкзаки, льодоруби, мотузки, залізні тарілки... По всьому купе чуєш розмови про гори, про вершини, перевали, спорядження.

Нарешті вийшли з потяга. У Невиномиську ми знаходились всього лиш півгодини, але і за цей час встигли здивуватись. Ешелони з важкою артилерією. За 10 хвилин два ешелони. Куди їх везуть? Чи не туди, куди ми їдемо? Потім всі почали згадувати, що ще декілька років тому Приельбрусс було зачинено для туристів. Гарячі місця, гарячий народ. На відносно невеликій території Кавказу живе надзвичайно багато різних корінних національностей. У багатьох із них своя мова та свої звичаї. Деякі мусульмани, а деякі християни. Це і грузини, і вірмени, і азербайджанці, і карачаївці, і черкеси, кабардинці, абхаз, чеченці та ще багато інших.

Стартували з аулу Учкулан, до якого діставалися аж трьома видами транспорту. Із зони лісу ми вийшли на другий день. Почалася зона альпійських луків. Перші два перевали були по плану для акліматизації. Хоч підйом був і не дуже крутим, але розріджене повітря давало про себе знати. Звісно, бо висота вже більше 2500. Йдеш повільно, повітря не вистачає, піт летить рікою, і серце немов скажене, а ще цей надокучливий неспіючий рюкзак за плечима. Кожного привалу чекаєш як свята, як довгоочікуваного порятунку. Команда: «привал» — падаємо замертво. А

вже через хвилину сміємося і фоткаємося на кожному камінці. Вперше в високих горах думаєш, що більше такої краси не буде й тому фотокамери не стихають. А й справді в цій нашій першій ущелині було напрочуд гарно: зелені пасовиська, корови бігають скрізь. (Їх залишають на все літо без догляду. Все одно нікуди не втечуть. Через перевал лізти точно не будуть). Таке враження, наче побували в рекламі «Мілка».

Як же ж не згадати наш другий перевал — Павлин. Він виявився трохи не таким як ми очікували. Наслідки глобального потепління найкраще відчувалося в горах. Там, де раніше лежав сніг та лід — тепер голе каміння. У звіті попередньої

групи з Києва, яка ходила цей перевал, було сказано, що вони піднялись за дві години. Ми ж на перевальний зліт витратили шість годин. Перший сніжник, перший лід, перший закритий бергшпунд (трещина). Це вже серйозна перевірка в реальних умовах наших практичних навичок роботи з мотузками, спорядженням та індивідуальною технікою. Після проходження по льодовику нам залишалося до пункту призначення метрів 200 в висоту. Легше піднятися було по кулуару, але через те що все розтануло — почався каменепад. Величезні глиби зривались звідкись зверху та з неймовірним гуркотом неслися вниз. Надто небезпечно. Довелося дряпатися по скелях. Зізнаюсь, що тут було лячно. Під тобою багато метрів урвища, а над тобою таке, що аби ти був не в поході — тобі б і в голову не прийшло туди лізти, а ще й рюкзак 20 кіло за плечима. Хочеться відзначити Пашу. Завдяки йому ми все ж таки переночували на перевалі — встигли. На нижній страховці він поліз нагору, щоб закріпити командну мотузку. Йому напевно було найстрашніше. Я ж коли ліз думав тільки, як би правильно поставити ногу та розподілити навантаження. Через кожні пару метрів підйому відпочивав.

Видряпавшись на перевал, відчував неймовірну радість. Нарешті, нарешті на горі. Слава богу. Саме тут я зрозумів, що таке справжній гірський туризм. Перевал Павлин виявився з неабияким присмаком адреналіну.

Спуститися з перевалу тієї ночі ми так і не встигли. Хоч ночівля і була на висоті 3350 м, і зранку термометр показував +4 С, але втомившись спали як убиті. На ранок побачили найвищу точку Європи. Ця вершина вражала своєю могутністю:

порівняно з іншими горами навкруги — Ельбрус здавався справжнім Гулівером, не тільки через його висоту, але й через його масивність. Спускались з перевалу по морені (величезні каміння, які залишилися після проходження льодовика тисячі років тому). Складно було втримати рівновагу, бо де-не-де траплялися живі глиби. Я навіть впав десь там. Води тут набрати було ніде. А на одному з камінців ми виявили невеличку калюжку з дощовою водицею. «Не пий — козликом

станеш» — казав здоровий глузд. Напились досхочу.

На четвертий день ночували біля погранзастави на березі гірської річки, зачаровували вогні прожекторів, а вранці ми зустріли перших людей за п'ять днів походу. Це були місцеві чоловіки, які на кар'єрі неподалік «позичають каміння»... До аулу Хурзук, де нас чекав сюрприз, пішки залишалося три години. Сюрприз — «заброска», яку ми залишили ще на початку. Всі дуже раділи цьому. І ще 5-8 кілограмів харчів на спині.

Хочеться згадати напівднювку біля першого Джилі-Суу (гаряча вода).

Джилі-Суу — це ванни з теплих нарзанних джерел, які дарують бадьорість і лікують від багатьох хвороб. Туди була черга. Чекаючи, грали в показуху. А самі ванни виявилися не такими вже й теплими (десь +16 С). Щоб зігрітися, треба щось заспівати. Вирішили «Червону руту». Та так заспівали, що всіх місцевих в таборі здивували. Ось така у нас була Україна на далекому Кавказі. Тим вечором Віталій Олександрович нам розповів багато цікавої інформації про ці місця. В моїй уяві досі залишилися легенди й казки про братів Ельбруса та Казбека. Чому дві найбільші вершини знаходяться в геті протилежних місцях? Нарешті відповідь на це питання я знаю.

Далі шлях лежав до Балк-Баши. Підйом на цей перевал був найскладнішим з фізичної точки зору. Як-не-як треба було за півдня набрати біля 1000 метрів. Найприкритіше, коли бачиш височину й думаєш: ось-ось скоро перевал. А ні. За пагорбом ще пагорб, і ще пагорб, і ще, і ще один. Тільки й чуєш захекані «уху-уху» попереду й позаду. На перевалі ми зустріли дідуся, який блукав тут вже біля години — ніяк не міг знайти тур з перевальною запискою через сильний туман. Його звали Володимиром. Родом з Новочеркаська. В гори ходить ще з студентських років. У віці 70 років так бігати по перевалам! Починаєш розуміти, що і справді: той, хто ходить в гори — довіку молодий. Це свого роду «еліксир здоров'я».

Наступного ранку переправлялись вброд через гірську річку. Ця перешкода мені сподобалась: стрімкий потік буквально зносить, а каміння весь час б'ється по ногах. Це було драйвово. А після річки ми весь день знаходились в аномальній зоні. Чому аномальній? Тому що в цих місцях постійно знижують люди. Навіть наші дівчата ледь не засинали на привалах. А ще керівник розповів історію про те, як 20 років тому їхня група загубила тут хлопця. Те, що в цьому місці є і справді щось надприродне, говорить й овіяний таємницями німецький аеродром — ідеально рівна природна галявина з усіх сторін оточена горами та пагорбами. Подейкують, що під час Другої світової тут постійно приземлявся німецький літак «Фокс-Вульф».

Місцеві чабани бачили, як одного разу з нього вивели біля десятка абсолютно лисих смуглявих чоловіків азіатської зовнішності в білих мантиях, і охороняла їх купа німецьких солдатів. Кажуть, що то були тибетські ламы, яких Гітлер привіз в ці гори, щоб вони в медитації напроорокували йому кінець війни. Всіх розстріляли. Мабуть, це сталося через негативне пророцтво. На місці поховання лежить камінь зі свастикою. Але й досі цієї могили ніхто не знайшов. Так ця історія і залишилась би гарною легендою, якби не документ служби розвідки, знайдений в архівах одного російського міста, який

СКІФИ

Газета туристичного клубу "Скіфи" КНЕУ

Серед
несходжених
доріг одна —
моя

підтверджує, що на початку війни тут помічали німецький літак.

Того вечора ми прийшли на поляну Емануеля, яка знаходиться біля найвідомішого народного курорту теплих нарзанів. Ця поляна — місце, де знаходився штаб першої експедиції, що піднялась на Ельбрус. Звідси генерал Емануель спостерігав в свою підзорну трубу, як група з 15 чоловік намагалась досягти вершини. Але тільки один Кілар Хаширов підкорив гору, яка досі вважалася абсолютно неприступною. Побачивши людину з палицею в руках на самісінькій вершині, генерал одразу скомандував пустити салюти та вдарити залпами з гармат. Через деякий час тут була встановлена пам'ятна дошка першої ельбурської експедиції на честь героїв, які здійснили неможливе в далекому 1829 році.

Про теплі нарзанні ванни народного курорту ми мріяли весь похід. Встановивши табір, пішли, як думали, купатися. Так то, але не так. Декілька років тому грязьовий сіль зруйнував гарно облаштовані приміщення для ванн. А зараз всі купаються в звичайній ямі, яка слугує ваннами. В ній мене чекало неймовірне видовище. Всю воду звідти викачали, поклали дошки на дно й поступово туди почали спускатись чоловіки. Я думав, зараз знову пустять воду, та куди там. Уявляєте: купа одягнених кавказців з довгими носами, не говорячи ні слова, непорушно стоять в цій ямі. П'ять хвилин пройшло, і десять, і п'ятнадцять, і двадцять, а вони все там. Я вже думав: чи то я з'їхав з глузду, що нічого не розумію, чи то в них якась традиція або обряд і ось-ось вони почнуть всі разом молитися. Нарешті, хтось з наших донетрив спитати в місцевого жителя, що то за дійство. Виявилось, що ніякий це не обряд. Просто після 17:00 всі лікуються сірководнем і радоном. Ці гази — абсолютно невидимі, і виявляється, їм всім в ямі дуже тепло. Гази йдуть з нарзанного джерела! Неповторний краєвид на каньйон річки Малки, несамопитий водоспад Султан, який зривається зі скелі 40 метрів в висоту, кам'яні замки чудернацьких форм, що нагадують Стоунхендж, та звісно лікувальні джерела, аналогії яким ніді у світі немає — не даремно саме це Джилі-Суу приваблює величезну кількість відвідувачів.

Далі шлях вів нас до перевалу Джикаугенкез. Було враження, що цілий день ми йшли марсіанськими місцями. Червоне каміння і жодної рослини. А ввечері до нас завітали гості. Мабуть вони були з Марсу. Два дорослих чоловіка: один місцевий черкес, інший росіянин — питалися в нас, як краще піднятися на Ельбрус. Все це нічого, але вони були без рюкзаків, без їжі, без «кішок», без льодорубів і в кросівках «Абіас». На питання: «Ви справді збираєтесь на найвищу точку Європи піднятися, як наче прогулятися по парку?» — вони відповіли, що начебто гора здається не такою і високою й головне до неї дійти. Брати їжу їм не треба — вони добре повечеряли в санаторії. Розумію, росіянин, який можливо ніколи не бачив гір, але ж місцевий? Хіба можна бути таким бовдуром? Я ледь-ледь стримував сміх. Зрештою, ми показали їм правильний шлях назад до санаторію, а самі насміялись досхочу. Але потім ми зрозуміли, що вони можуть бути крадіями, які завітали в наш табір, щоб розвідати, де і що лежить. Вирішили вночі в наметах

далеко від себе льодоруби не ховати — для оборони. Той вечір взагалі мені дуже добре запам'ятався. Віталій Олександрович розповів про НЛО, яке частенько бачать над Ельбрусом і що саме до цієї гори був прикутий Прометей, а також історію про еті. Колись, 25 років тому,

наш керівник ночував в одній палатці з місцевим чабаном — Тахіром, який розповів йому багато цікавого про ці місця та навіть історію про справжню снігову людину. «В 60-х роках скрізь по кошам траплялись вбивства худоби. Деяку просто калічили, деяку з'їдали. Хто це був — ніхто не знав. Але подійкували, що то була не людина, не звір, а якась чудовисько. Мешканці тутешніх аулів зрозуміли траєкторію нападів і відвезли до наступного коша найсильніших чоловіків. Ті сховались в мішках і ночами чекали на чудовисько. Ніч, друга, третя — нема нікого й все. Думали вже їхати, аж ось на четверту ніч двері в сарай потихеньку відкриваються. Щось волохате і величезне, важко дихаючи заходить в хлів. Чоловіки повипритували з мішків, всі разом накинлись на чудовисько, ледь зв'язали його й відправили в аул. З села воно перекочувало до психіатричної лікарні. Спеціалісти дослідили, що біологічно це людина, але воно не розуміло нікого й не могло говорити. Через приблизно рік еті почало реагувати на мову, але не російську, а кабардинську. Лікарі це побачили та почали вчити його розмовляти. Виявилось, що коли в 1945-1946 роках Сталін депортував всіх кабардинців через начебто зраду в Центральну Азію, деякі втікали і створювали «банди». Цей кабардинець втік сам і 20 років перебував в горах від енкаведистів. За два десятиліття повної самотності та життя в диких умовах він перетворився майже на тварину, яка забула хто вона і що воно насправді. Чоловіка реабілітували за проходженням терміну кримінальної справи, і навіть після курсу лікування виділили хату в кінці його рідного села. Місцеві розповідають, що жив він як звичайна людина, багато працював, але так до кінця свого віку і залишився відлюдником. Ось звідки беруться еті! Чого тільки не буває в світі.

А ми повернемося до нашої пригоди. Останній перевал Джикаугенкез теж був непростим. Перейшовши льодовик, ми підійшли до перевальної зльоту. Підйом був ускладнений тим, що сонце було в зеніті: лід та грязь під камінням почали танути. Потрібно було думати про кожний крок, щоб не зіскользнути й не скотитися донизу. На перевалі в турі ми знайшли записку групи з Дніпропет-

ровська, яка піднялась сюди трохи більше тижня тому. А як було приємно разом з перевальною запискою знайти багато різного: від кулькових ручок та сірників до смачних цукерок. Одразу видно: тут були справжні щедри українці. Спускались з Джикаугенкез до самого вечора, скинули 1200 м висоти менше ніж за півдня. Але це не головне. На перехресті нашої та ущелини, яка веде до перевалу Ірік, ми побачили найкрасивіше місце всього походу: в глибокий каньйон річки врізалися з двох боків величезні оповиті туманом гори, мов ворота у якийсь фантастичний світ. Було враження, що я знаходжуся в фільмі «Володар перснів». Саме там я бачив подібне. Від такої перспективи перехоплювало подих.

Наступного ранку вже був 12-й день походу. Ми спускалися в аул Верхній Баксан. На нашому шляху було два коша. На першому господарем був Мурат —

парубок 28 років, який працює тут чабаном. Ми хотіли в нього купити айран, але він дав п'ять літрів цього напою абсолютно безкоштовно. Всім туристам дарує його безкоштовно, окрім москвичів. Їх тут не особливо люблять, тому продають за гроші. Поки Віталій Олександрович спілкувався з Муратом, ми уявили себе справжніми кавказькими джигітами, покатавшись на Буяні. Я, наприклад, взагалі вперше осідлав коня. Думаю, що враження від цієї події залишаться на все життя. А ще у Мурата є дуже приязний пес Альф. Вони з Буяном як справжні брати. Річ у тому, що все дитинство Альф провів в одному приміщенні із Буяном. Ось чому, незважаючи на те що довкола бігає купа коней, все рівно пес майже весь час бігає біля цього коника. Після цього привалу наша група підійшла до системи гrotів, де згідно з Інтернет-джерелами знайшли наскальні малюнки первісних людей. Шукали, шукали, лазили, лазили, але окрім залишків життєдіяльності гірських кіз ми нічого так і не знайшли, зате купили в коші недалеко від гrotа бабину смачноточі бринзи.

Остання екскурсійна частина нашої мандрівки запам'яталась мені насамперед підйомом по канатці на Ельбрус. Підйом в вагончику до станції «Мир» нагадував мені підйом по канатці на Ай-Петрі в Криму. Нічого особливого. А ось щоб дійхати на останню станцію «Гарабаші», треба було пересідати на кресельну канатну дорогу. Це було щось неймовірне. Навкруги тиша, тільки ти й природа. Нема ні брудного вагончика, ні людей, які пгтовхаються, щоб зайняти місце поближе до вікна. Тільки деколи проїжджають повз тебе туристи в інший

бік. Їхати було доволі довго, тому я почав з ними знайомитися. Спочатку використовував «Здрастуйте». Але після декількох разів, коли мені у відповідь лише мовчали чи показували, що не розуміють, я почав вітатися «Hallo». Інше діло. Справа пішла як треба. Проїжджали повз мене й американці, й англійці, й навіть австралійці. Таке враження, що ти не в Росії, а десь в Альпах.

Нагорі наша група розділилась на дві частини: дівчата поїхали вниз, а хлопці вирішили піднятися на «Приют одинадцяти». Свого часу це був найвищий готель Європи. Піднятися по льодовику до притулку можна було на снігозбиральному «монстрі» або навіть на спецскутері. Але 500 та відповідно 1000 рублів для українських студентів забагато. Пішки було навіть веселіше. Одна за одною проїжджали машини з туристами, які весело махали нам, немов дурням. Ми в свою чергу сміялися з них. Які ж то туристи, що на гору заїжджають? На «Приют одинадцяти» було дуже гарно, як-не-як висота 4100 м. Звідси й починають основний підйом на 5642. Але готелю, на жаль, вже не було. У 80-х роках його через неуважність спалив якийсь чех. Тішить, що зараз намагаються побудувати новий.

Спуск в кріслі по канатці був взагалі незабутнім. Ці 10-15 хвилин були як в чарівній казці. Якщо піднімаючись майже нічого не було видно, бо вершина була овіяна туманом, то в інший бік... Ти один, під тобою 50 чи більше метрів до землі. Оточує тебе тільки кришталево прозоре повітря. Цю красу неможливо описати словами чи подивитися на фото.

Її потрібно тільки бачити на власні очі. Складається враження, що всі ці глибокі каньйони та величні гірські хребти, що врізаються в схили наче в неприступні мори, зовсім поруч — простягнув руку, і вони вже у тебе на долоні. Величезну радість та справжній духовний підйом я відчував в ті хвилини.

Вже минуло майже півроку після походу на Кавказ. І тепер я впевнений, що ще не раз піду в гірський похід. Є ще багато місць, які треба відвідати. Нема, напевне, такої людини, яка, хоч раз побувавши в горах, не захоче приїхати сюди знову.

*Кто здесь не бывал, кто не рисковал —
Тот сам себя не испытал,
Пусть даже внизу он звёзды хватал с небес.*

*Внизу не встретит, как не тянись,
За всю свою счастливую жизнь
Десятой доли таких красот и чудес!*

В. Высоцкий

Максим Колтунов,
студент 3-го курсу ФЕАПК

Історичні цікавини

Шляхами «невідомих» гетьманів

Людина не може повноцінно існувати як гармонійно розвинена особистість без знання минулого. Так само і нація не може рухатись шляхом поступу, не знаючи свого історичного коріння, яке пронизує наше сьогодення, тримаючи «в полоні» сучасне і визначаючи майбутнє.

Отже, й історія українського суспільства – це низка епох і особливостей, що формують основи нашого сьогодення. В ній, одним із визначних явищ української національної самобутності та державотворення було і залишається Гетьманство. Воно займає чільне місце в національній ідентифікації нашого народу.

Для того щоб дізнатися більше про цей цікавий феномен в нашій історії, ми відвідали Музей Гетьманства в давньому центрі столиці – на Подолі. Музей зібрав унікальну колекцію історичних пам'яток та цікавих експонатів, що неупереджено ілюструють хід історії. Їх близько шести тисяч; розкривають духовність, культуру та традиції козацької доби. Завдяки ним ми змогли пройти шляхами «невідомих» гетьманів. Саме «невідомих», яких протягом складних років боротьби українського народу за свій суверенітет намагались замовчувати, або спотворювати їхню діяльність, приховуючи таким чином правду про нашу історію, нелегку боротьбу за відродження нації.

Вже перші українські керманичі, оспіваний українським народом невмирущий Байда – Дмитро Вишневецький, а потім православний шляхтич із Самбора – Петро Конашевич-Сагайдачний, вийшли на складну дорогу відродження української незалежності, виборюючи її як зброєю, так і підтримуючи інтелектуально. Саме Сагайдачний, похований в Богоявленській церкві Київського братства на Подолі, передав і поділив частку свого майна між Київською і Львівською братськими школами.

Ще далі пішов славетний гетьман, визволитель України Богдан Хмельницький. Його назвуть українським Мойсеєм, який вивів свій народ на дорогу відродження власної держави у всіх царинах життя. Але разом з тим, не все здійснене Хмельницьким сприймалось і сприймається сьогодні однозначно. Так Т. Г. Шевченко назвав його «нерозумний син», за те що він підписав Переяславський договір, завдяки чому у його матері-України, яка «виглядала волю» на полі боротьби за неї, уродилась рута «волі нашої отрута». Тарас Шевченко від імені матері-України звертається до гетьмана:

*Ой Богдане, Богданочку!
Якби була знала,
Уколисці б задумила,
Під серцем приспала.*

Ця «рута» внесла розбід і розпач в українське суспільство, що не могло не позначитись на його єдності і консолідації. Почалося

громадянське протистояння. На «дорогах» української державності з'явилися Правобережні і Лівобережні гетьмани, орієнтовані то на Москву, то на Польщу, то на Туреччину. Але всі вони були єдині в тому, що намагались вести боротьбу за відродження своєї держави, по-різному розуміючи способи і методи, забуваючи, що всі вони виходять із принципів.

Іван Виговський дав перший бій намаганням Москви збройною силою приборкати Україну під Конотопом, але не втримав політичної рівноваги. Юрась Хмельницький так і не зміг стати українським керманичем, як його батько, і був страчений татарам

ми на мосту в Кам'янці. Таким же непослідовним виявився і Павло Тетеря, втікши до Польщі з козацькими кошовцями і клейнодами. Козацький натовп розшматував тіло Брюховецького, якого в народі принизливо кликали «Івашка», тільки за те, що він сприяв поглинанню України Московою, отримавши від царя боярське звання і одружившись на дочці московського боярина. Не зміг об'єднати Україну і «останній козак» – тому його так і називали – Петро Дорошенко. Характерно, що він закінчив своє життя в Московії В'ятським воєводою і від другого його шлюбу походила правнучка гетьмана Наталка Гончарова – дружина славетного автора «Полтави» Олександра Пушкіна.

Показовою виявилась і доля Демка Многогрішного, який спочатку вів таємні перемовини з Московою, а потім з Дорошенком. За це його і всю сім'ю вивезли в Москву і там засудивши, відправили на заслання в Тобольськ. Саме так зароджувалися ГУЛАГи. Гетьман Михайло Ханенко виступає перед нами як останній гетьман пропольської орієнтації Правобережжя, за часів якого в 1670 році Україна розділилась на три гетьманства, а потім сам Ханенко

присягнув на вірність Москві, залишивши в нашій культурі цілу плеяду талановитих історіографів роду Ханенків.

А ось і гетьман Іван Степанович Мазепа. Сьогодні вже розвіяний міф про його «зрадництво», і українці чітко уявляють значення слів: «Від Богдана до Івана не було гетьмана». Отже, саме Іван Мазепа, нехтуючи царськими ласками, встав на захист українського суверенітету. Його ім'я і образ увічнено на 10-гривневій банкноті, з якої Іван Мазепа знову нагадує нам про чисте і достоїнство свого народу.

На шляхах українського відродження приклад Мазепа надихав наступних борців за свободу українського народу. Особливе місце серед них посідає постать гетьмана-емігранта Пилипа Орлика. Ми більше знали про його Угоду-Конституцію, але зовсім мало про складну і нелегку боротьбу Орлика проти Петра І, який робив все можливе, аби знищити гетьмана і не дати йому можливості розкрити в Європі потаємні підвалини імперської влади в інтересах відродження українського суверенітету.

Жертвою нищення гетьманського уряду став і наказний гетьман Павло Полуботок. Петро І вважав його таким, з якого «може вийти другий Мазепа», і тому викликав його до Петербурга з іншою свідомою старшиною і закатавав всіх в Петропавлівській фортеці. «Золото Полуботка», яке він нібито таємно переправив до англійського банку, і сьогодні бентежить тих, хто намагається збагнути всю масштабність боротьби українських гетьманів. Але більш коштовним є те, що українська старшина заклала свій камінь у фундамент вільної України. Можна не повернути золота, але не можна приховати, в ім'я чого і якого майбутнього воно було приховано. А цього «забрати» вже ніхто не спроможний.

Наступні гетьмани Іван Скоропадський (1708–1722), Данило Апостол (1727–1734), Кирило Розумовський (1750–1764) діяли в особливо складних умовах поступового поглинання України Росією, так званої агонії козацької верстви. В 1764 році Катерина II скасувала Гетьманщину, намагаючись знищити будь-які відомості українців про свою державність. Свої дії вона продовжила «другим» закріпаченням українського народу в 1783 році і остаточною ліквідацією в 1775 році Запорозької Січі – серця української державності.

Здавалось, дорога гетьманів скінчилася. Але боротьба за відродження української державності вивела на неї нові постаті. В квітні 1918 року ним був проголошений нащадок гетьманського роду Павло Скоропадський. І хоча він не побув і року, сам факт відродження «забутої» форми українського суверенітету говорив багато про що. Не все склалося і у Павла Скоропадського. Але навіть за кордоном він не збачив з гетьманської стежі. Після його смерті в 1945 році справу батька продовжив його син Данило, який за загадкових обставин 23 лютого 1957 року раптово помер в Парижі.

Минає час. Україна завжди чекає і чекала головну людину в своєму суспільстві – свого лідера. Не всі на цій складній дорозі померли своєю смертю, не всі були послідовними, віддзеркалюючи складну ауру українського суспільства. Але слава і славі діла гетьманів завжди будуть в серцях нових поколінь борців за свободу України. Отже, дорога тільки розкриває нам нові обрії.

О. І. Маманчук, доцент кафедри політичної історії
Ірина Коваль та Тетяна Герасименко, студентки першого курсу ФУТІМА

News про вуз

“Інтенсив” чекає на вас

Мову потрібно не вчити, а занурюватися в неї...
Г. Кітайгородська

Науково-освітній центр інтенсивного навчання іноземним та українській мовам (Центр «Інтенсив») – це структура найпрестижнішого вузу України Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана.

Центру «Інтенсив» 11 років. Наш центр об'єднує висококваліфікованих і творчих викладачів, у тому числі носіїв мови, які втілюють у життя унікальні й ефективні авторські методи навчання іноземних мов і створюють на заняттях атмосферу радісного спілкування.

Центр «Інтенсив» – це сучасний навчальний комплекс, обладнаний новітніми технічними та мультимедійними засобами навчання.

Головними практичними завданнями Центру «Інтенсив» є:

- навчання іноземній мові як засобу міжкультурного спілкування;
- знайомство з культурою, побутом, традиціями країн мови, що вивчається;
- формування навичок спілкування в реальних життєвих умовах.

Центр «Інтенсив» – це місце, де, вивчаючи іноземні мови, слухачі занурюються в прекрасний світ іншомовної культури. Уміння спілкуватися коректно і красиво формується протягом всього курсу навчання.

В останні роки значно розширилися зв'язки підприємств, організацій України з іноземними компаніями та організаціями. Багато роботодавців вимагають від своїх співробітників знання іноземної мови не тільки в суспільній, але і в діловій сфері.

Тому з 2013 року в центрі запроваджується новий курс **«Ділова іноземна мова»** для студентів університету. Термін навчання складає два семестри, починаючи з лютого або вересня.

Ділова англійська мова – це не тільки співбесіди та написання резюме, але і проведення презентацій та переговорів, відповіді на телефонні дзвінки, написання офіційних листів та ведення звичайного листування, заключення контрактів та багато іншого.

Після закінчення цього курсу гарантується впевнене застосування отриманих знань в діловій сфері.

Зараз центр проводить набір студентів у групи за курсом «Ділова англійська мова».

Реєстрація у групи вже почалась!

Не пропусті!

За детальнішою інформацією звертайтеся за телефонами:
(044) 205-54-02 / 03, (095) 612-95-69

Та заходьте на наш сайт:

www.centreintensive.com.ua

Спортивні пристрасті

Новорічний шаховий турнір

У грудні у ФСК «Економіст» відбувся **«Новорічний турнір – 2013» з шахів між збірними командами викладачів та студентів. Треба відзначити, що кожному команді представляли дев'ять учасників.**

Команда викладачів:

- Лимаренко Микола Павлович, директор Центру автоматизації управління університетом (капітан команди);
- Веретнов Володимир Іванович, доцент кафедри страхування;
- Чернявський Костянтин Анатолійович, асистент кафедри макроекономіки та державного управління;
- Агутін Михайло Михайлович, старший викладач кафедри інформаційного менеджменту;
- Жданов Володимир Ігорович, доцент кафедри макроекономіки та державного управління;
- Стеценко Богдан Станіславович, доцент кафедри фінансові ринки;
- Костенко Микола Анатолійович, асистент кафедри управління персоналом та економіки праці;
- Осмятченко Володимир Олександрович, професор кафедри бухгалтерського обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу;
- Єфремов Дмитро Петрович, доцент кафедри макроекономіки та державного управління.

Команда студентів:

- Корнев Артем (ФЕФ, 3-й курс);
 - Шах Олексій (ФЕТАУ, 2-й курс);
 - Скіпор Євгеній (ФУІТАМ, 3-й курс);
 - Ткачук Олександр (ФЕАПК, 2-й курс);
 - Ткачук Микола (ФЕФ, 1-й курс);
 - Коробка Євгенія (ФЕАПК, 3-й курс);
 - Безущко Роман (ЮФ, 2-й курс);
 - Медвідь Іван (ФЕФ, 2-й курс);
 - Бондар Богдан (ФУІТАМ, 2-й курс).
- Турнір розпочався з невеликим запізненням. Це було пов'язано з тим, що у Києві за день до початку змагань випала місячна норма снігу. Однак це не стало на заваді палким прихильникам шахів.

З привітальним словом до шахістів звернувся майстер спорту з шахів Микола Павлович Лимаренко.

За регламентом змагань учасники мали змогу зіграти дві партії, одну білими, другу – чорними фігурами. На партію відводилося 50 хвилин, по 25 хвилин кожному учаснику.

Збірна команда викладачів розпочала турнір чорними фігурами, а ми знаємо, що у шахах білі фігури мають перевагу. Але це не стало на заваді команді, яка грала чорними фігурами, і вона у першому турі здобула перевагу з рахунком 5:4.

Другий тур розпочався напружено. Вперед виходила то одна, то інша команда. Вирішальною стала остання партія. Програв викладачі, команди набирали однакову кількість очок, та за результатами гри на першій дошці перемогу одержала збірна команди студентів. Однак цього не сталося. Володимир Іванович Веретнов поставив переможну крапку у Новорічному турнірі. Рахунок другого туру 4,5:4,5, а загальний рахунок 9,5:8,5.

Збірна викладачів другий раз поспіль стає переможцем турніру!

Зазначимо, що у турнірі грала одна представниця прекрасної статі – Євгенія Коробка. Вона хоч і програла з рахунком 1,5:0,5, але учинила завзятий супротив Богдану Станіславовичу Стеценку.

В організації турніру велику підтримку надали профспілка викладачів та співробітників, профспілка студентів та аспірантів.

Усі учасники були нагороджені дипломами, грамотами та спортивним спорядженням.

До зустрічі в Новому році!

В. П. Бацунов, старший викладач кафедри фізичного виховання

